

APOCALIPSA CAPITOLUL 5 - Partea a doua

În dimineața aceasta sunt din nou în tabernacol și vă aduc vești bune, pentru că Domnul Dumnezeu a fost îndurător față de noi.

Viziunea pe care v-am spus-o duminica trecută, cu șarpele acela pe care l-am împușcat mortal pe la mijloc, s-a împlinit cuvânt cu cuvânt în mai puțin de douăzeci și patru de ore. Felul în care a făcut-o Domnul a fost cu adevărat glorios. De fapt, în toată viața mea, eu nu am văzut nici măcar o vedenie care să fi fost greșită și am cincizeci și doi de ani. Totul s-a împlinit întocmai, cuvânt cu cuvânt, de aceea vă pot spune că mă simt bine, mult mai bine.

Ce pot să spun? Eu nu pot să-i acuz pe acești frați, fiindcă sunt oameni sinceri și temători de Dumnezeu, dar prin faptul că slujba mea a ajuns la un nivel supranatural, s-au gândit că aș fi Domnul Isus și astfel, această erezie a început să se răspândească în jur. Acum, toate acestea au luat sfârșit și lucrurile s-au lămurit, de aceea Îi mulțumesc Domnului pentru aceasta.

Din momentul în care i-am încredințat-o Domnului, nu au trecut nici douăzeci și patru de ore și totul a reintrat la normal. Am rămas puțin agitat și supărat, dar va trece și aceasta. Important este că acum mă simt bine, chiar foarte bine, iar în săptămâna aceasta am avut biruințe mari în lucrarea Sa.

Dacă l-aș fi ascultat pe Domnul, această erezie nu s-ar fi ridicat niciodată, pentru că El m-a avertizat în urmă cu patru ani că voi avea probleme. Soția mea, Billy Paul și mulți alți frați, m-au auzit spunând în repetate rânduri: „Este pentru ultima dată când voi folosi acest dar al deosebirii,” dar cu toate acestea, am continuat să-l folosesc. Vedeți? Eu am încercat să trăiesc cât mai aproape de Dumnezeu, dar problema este că oamenii înțeleg de multe ori greșit acest lucru, îl sucesc și la un

moment dat nu știu ce să mai creadă.

Același lucru s-a întâmplat și în cazul taxei pe care trebuia s-o plătesc la stat. Dacă aș fi ascultat de Domnul nu aș fi ajuns în situația aceea, dar întotdeauna când nu-l ascult, ajung în necazuri. Oh, dacă l-aș asculta mai atent!

În ce privește slujba aceasta, uneori supranaturalul este atât de puternic, încât mă tem că voi trece în cealaltă dimensiune. Aș vrea să nu mă înțelegeți greșit, fiindcă prin aceasta nu spun că mă voi îndepărta de Domnul, căci n-o voi face, dar nu voi mai explica supranaturalul, adică deosebirea gândurilor și celelalte lucruri.

Domnul a fost plin de îndurare față de noi toți în acest timp și l-a ridicat pe fratele Neville cu darul prorociei, pe fratele Higginbotham și pe mulți alți frați de aici, cu tot felul de daruri duhovnicești, în biserică, săvârșind o mulțime de minuni.

Lăsați-mă să vă aduc o mărturie în această legătură. Printre noi este o soră care se numește Opal Weaver. Nu știu dacă este prezentă în dimineața aceasta. Ești aici, soră Opal? Ei bine, cu câțiva ani în urmă, ea a fost pe moarte din cauza cancerului la glandele genitale feminine, care i-a cuprins și rinichii. Medicii i-au mai dat doar o noapte de viață, atât era de rău. Eu m-am dus, m-am rugat pentru ea, am primit o vedenie și a fost vindecată pe loc. Aceasta s-a întâmplat cu cincisprezece ani în urmă, iar de atunci a venit la adunare aici. Zilele trecute, sora a simțit o durere puternică în gât, după care a pornit-o hemoragia. Eu eram plecat în Canada, așa că l-a chemat pe fratele Neville, iar fratele Neville l-a luat pe fratele Higginbotham și s-au dus împreună la ea. Fratele Ruper Higginbotham este un frate scump și a fost unul dintre administratorii noștri de la început. Este aici? Femeia avea hemoragie de câteva zile, dar după ce frații noștri s-au dus și s-au rugat pentru ea, nu a mai scuipat nici o picătură de sânge. Vedeți?

Sora a avut și două umflături mari pe cerul gurii. Am înțeles că erau cât o jumătate de alună și se simțea foarte rău din pricina lor, iar fratele Higginbotham, care are darul vorbirii în limbi și al tălmăcirii, și-a pus mâna pe fața ei și s-a rugat. Când m-

am întâlnit cu sora, ea mi-a zis: „Frate Branham, nu în seara aceea sau a doua zi, ci în clipa aceea mi-au și dispărut din gură.”

După câțva timp, doctorii au consultat-o la gât și au spus: „Trebuie internată de urgență pentru că are cancer la gât.”

Eu nici măcar nu am știut că sora este bolnavă, până când l-am întâlnit pe bunul nostru păstor, fratele Neville. Eram în drum spre spital, iar el mi-a spus că sora este bolnavă. Astfel, când am trecut pe acolo s-o văd, l-am întâlnit pe soțul ei, care stătea lângă ea. Curând au venit patru sau cinci medici, i-au luat ceva analize, iar apoi s-au întors și au zis: „Este cancer. Nu este nici o îndoială că are cancer.”

Toți erau de aceeași părere, dar eu i-am zis sorei noastre: „Soră, dacă Dumnezeu te-a vindecat odată de cancer, nu contează ce spun oamenii aceștia. Poate că au dreptate, fiindcă sunt specialiști în meseria lor, dar dacă Dumnezeu a putut răspunde la rugăciunea fraților și a oprit hemoragia pe care ai avut-o, dacă a putut să facă să dispară din gura ta acele umflături mari, poate face să dispară și acest cancer pe care spun ei că-l văd acum. Orice ar fi, El te poate vindeca chiar în clipa aceasta.”

„Amin,” a spus sora, iar soțul ei, care stătea lângă ea, a zis: „Chiar despre aceasta citeam acum: că Dumnezeu îl va opri.” Astfel, m-am rugat pentru ea, iar când medicii i-au luat o nouă analiză, rezultatele au venit negative, dovedind că nu mai era nici o urmă de cancer. Vedeți?

Aceasta este, prieteni. El este Dumnezeu și răspunde la rugăciuni. Noi suntem foarte bucuroși pentru că vedem că El ne cercetează în acest tabernacol smerit. Nu este mare și nici frumos la vedere: niște scânduri mici și vechi, pe care le-am pus împreună cu ani în urmă, ca să avem un acoperământ deasupra capului, un adăpost de ploi, zăpezi și altele. Dar mulți oameni trăiesc astăzi tocmai datorită acestui efort, iar noi îi suntem recunoscători Domnului pentru aceasta.

Îi suntem recunoscători pentru frații de încredere; Îi suntem recunoscători pentru diaconi, pentru păstorul nostru, pentru adunarea aceasta și pentru fiecare dar pe care l-a dat în Biserică. Rugăciunea mea este ca El să le dea înțelepciune ca să nu se pună niciodată de partea greșită, ci să stea numai și numai pe mijlocul drumului; să nu se îngâmfe niciodată sau să facă altceva de felul acesta, pentru că dacă se întâmplă aceasta, s-a terminat. Înțelegeți? Rămâneți întotdeauna smeriți în fața Lui!

Poate în timp ce eu voi merge și mă voi odihni un an sau doi, vor veni oameni bolnavi și suferinzi care vor avea nevoie să vă rugați pentru ei, iar Dumnezeu a rânduit o cale ca să le poarte de grijă prin voi. Înțelegeți? Oh, nu ar trebui să-l fim mulțumitori pentru aceasta? Dumnezeu nu se lasă niciodată fără un martor, iar noi Îi suntem recunoscători pentru aceasta.

Dacă va fi cu voia Domnului, săptămâna viitoare îmi voi duce fetițele în vacanță. Să vă rugați pentru noi. Cea mai mare este la liceu și ar dori să vizităm New England, mai bine zis locul în care s-a dus Paul Revere să se roage la miezul nopții, când a părăsit biserica. În ce mă privește, întotdeauna am vrut să văd Old Ironsides. Câți ați auzit poemul Old Ironsides? După cântările creștine, acest poem îmi place cel mai mult. Când l-am citit prima dată am fost șocat. Am stat jos, apoi m-am plimbat în jur să-mi revin. Mă gândesc că este ca și cum ai avea un cal bun și l-ai omorî după ce te-ai folosit de el să-ți faci un trai bun ție și familiei tale. Așa s-a întâmplat și cu acea corabie veche. Nu pot înțelege de ce au tras englezii în lemnul ei de stejar, ca să o scufunde.

Apoi, deși nu am fost invitați de domnul Kennedy, vrem să mergem să vizităm Casa Albă. Am mai fost de câteva ori acolo, dar copiii doresc s-o vadă din nou. De acolo, dacă va fi cu voia Domnului, ne vom întoarce acasă. Să vă rugați pentru noi.

Ne vom ruga și noi pentru toți cei dragi de aici, care sunt în vacanță și vor călători în diferite locuri. Unii dintre ei au plecat încă din dimineața aceasta, jos în Kentucky sau în Tennessee. Să ne rugăm și pentru ei.

Am vrut să mai fac un anunț. Da, serviciul de botez este imediat după încheierea acestui serviciu, iar după aceea cred că este un serviciu de binecuvântare a copiilor.

Ce să mai spun? (Cineva vorbește cu fratele Branham). Ei bine, nu vreau să iau ambele servicii. Acum voi vorbi eu, iar deseară este rândul fratelui Neville. De ce atunci când suntem amândoi aici, unul trebuie să stea deoparte? Nu mi se pare corect. Nu-i așa, frate Neville?

Presupun că hainele acestea sunt aici ca să ne rugăm peste ele, este adevărat? Bine, o vom face împreună.

Înainte de a intra în tema noastră, aș vrea să vă întreb dacă v-ați bucurat de Cuvânt. V-ați bucurat? Oh, este atât de minunat să trăiești sus pe munte! Cred că duminica trecută ați văzut cu toții ce înseamnă să nu faci totul cum cere Cuvântul lui Dumnezeu. Înțelegeți? Astfel, am văzut cu toții cum s-a furișat acel duh și i-a prins pe frații noștri scumpi, fiindcă nu există nici o altă posibilitate ca un om normal să fie prins de o asemenea erezie. Și singurul lucru pe care l-am putut face noi, a fost să încredințăm acea problemă în mâna Domnului, iar El a rezolvat totul în numai câteva ore.

Poate că eu și păstorul vostru vom pleca într-o zi din mijlocul vostru, de aceea vă spun ceea ce a spus și Pavel: *„Vă rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu, înaintea lui Hristos Isus și înaintea îngerilor aleși, să păziți aceste lucruri...”* (1Timotei 5.21). Această biserică are un exemplu desăvârșit cu privire la ceea ce trebuie să facă în cazul în care cineva iese din rânduiala dumnezeiască. Înțelegeți?

Dacă în biserică se ridică ceva ce nu este corect, fratele care știe că persoana respectivă este greșită, să meargă și să vorbească cu ea. Dacă persoana respectivă nu se lasă corectată, fratele să ia încă un martor și să meargă împreună la acea persoană ca să se facă împăcarea sau să corecteze ce este greșit. Ascultați-mă cu atenție!

Să nu permiteți niciodată să se ridice printre voi vreun mic ism, vreun simțământ greșit sau orice alt lucru care, deși pare neînsemnat, este greșit. Scoateți-l imediat afară din mijlocul vostru, fiindcă știți că vulpile mici strică viile! La fel se întâmplă și cu simțămintele greșite care se pot ridica în voi împotriva cuiva. Duceți-vă imediat la persoana respectivă și spuneți-i: „Am greșit, pentru că nu am gânduri bune cu privire la tine. Te rog să te unești cu mine în rugăciune, ca să pot scăpa de ele.” Faceți aceasta imediat, pentru că noi nu dorim în mijlocul nostru nimic altceva, decât Duhul Sfânt curat și adevărat al lui Dumnezeu. Aceasta este tot ce dorim, pentru că atunci darurile și toate celelalte binecuvântări ale Duhului se vor revărsa printre noi și vor aduce rezultate corecte.

De ce să ai o jumătate de măsură, când poți avea una întreagă? De ce să accepți un înlocuitor, când cerul este plin de original? Înțelegeți? Noi nu vrem acel duh, de aceea, dacă vreodată se ridică un micuț simțământ greșit între frați, ceva care îi ridică pe unul împotriva celuilalt, mergeți la persoana aceea și rezolvați problema.

Țineți minte! Nu dacă ați greșit voi sau ați făcut ceva greșit împotriva fratelui sau sorei, ci dacă știți că ei au ceva împotriva voastră. Mergeți la ei și fiți împăciuitori. Spune-i că ai avut un simțământ ciudat cu privire la el; fii prietenos, ia-l și mergeți împreună la altar scoțând astfel acel lucru rău din mijlocul vostru.

Satan vă va lovi în mod constant cât timp sunteți pe acest pământ. Să nu uitați că niciodată nu veți avea un timp liniștit, ci veți fi încercați continuu, pentru că aici sunteți într-o luptă. Ați crezut că la Hristos veniți ca la un picnic? Ei bine, în cazul acesta veți fi surprinși, fiindcă pe această cale este o luptă constantă. Sunt pe câmpul misiunii de treizeci și unu de ani și vă pot spune că a trebuit să lupt pentru fiecare centimetru de cale. Acesta este adevărul. Același lucru s-a întâmplat cu Israelul. Ei au trebuit să lupte pentru fiecare centimetru de teren din țara făgăduită. Palestina le-a fost dată lor, dar au trebuit să lupte ca s-o poată stăpâni.

Dacă acea persoană nu vrea să se îndrepte, să îl duceți pe păstor la ea, iar dacă nu vrea să asculte nici de păstor, veniți și spuneți totul în fața bisericii. Acordați-le apoi un timp pentru împăcare, să zicem de la o duminică la alta, iar dacă nu vrea

să asculte nici de biserică, Biblia spune: „...să fie pentru voi ca un păgân și ca un vameș.” (Matei 18.17).

Câtă vreme un om este protejat de biserică, Satan nu îi poate face nimic, dar când biserica îl scoate de sub protecția ei și a sângelui lui Hristos, Satana va merge împotriva lui. Dar tocmai aceasta îl va determina să vină înapoi și să-și rezolve problema. Înțelegeți? Dar tu, frate păstor? Da, domnilor.

Astfel, lucrul la care trebuie să fim atenți tot timpul este să fim împăcați în cugetul nostru. Veniți și mergeți la Dumnezeu pe calea Lui!

Doi sau trei dintre frații noștri știu că am lucrat sub această presiune timp de doi sau trei ani. Dar am ajuns într-un punct când a trebuit să mă gândesc la oamenii aceia, iar în final am putut să-i iubesc destul de mult încât să pun deoparte acele lucruri, apoi am luat câțiva martori și am vorbit cu ei. Dar nu a mers, așa că a trebuit să aduc problema înaintea bisericii, iar duminica trecută am spus de aici de pe platformă: „Nu vreau să mai aud niciodată despre așa ceva! Eu sunt eliberat de această povară și o predau în mâna Domnului, i-o încredințez Lui pentru rezolvare.” Și imediat am putut vedea cum oamenii aceia au venit și totul s-a rezolvat.

Și vă mai spun ceva! Dacă un om nu poate rezista la corectarea făcută de Scriptură, se enervează și explodează, aceasta dovedește că nu este corect înaintea lui Dumnezeu. Este adevărat? Dar un sfânt adevărat al lui Dumnezeu se va pleca imediat și va primi corectarea făcută de Cuvânt. Așa este corect, deoarece calea prin care suntem corecți este Cuvântul. Frații aceia ar trebui să-l fie recunoscători lui Dumnezeu pentru corectarea făcută de Cuvânt.

Biblia spune că în zilele din urmă se vor ridica Hristoși mincinoși și proroci mincinoși care vor încerca să-i înșele chiar și pe cei aleși, dar acest lucru nu este posibil. Nu, domnilor. Aleșii au fost rânduiți mai dinainte, așa că ei nu pot fi înșelați de nimeni. Înțelegeți?

S-a ajuns până acolo că frații veneau acasă la mine și-mi arătau în Scriptură ceea ce susțineau, dar apoi, Duhul Sfânt din Scriptură a infirmat tot ceea ce au spus ei. Înțelegeți? Astfel, gruparea aleșilor a intrat în prezența lui Dumnezeu și a primit corectarea Lui. Aceasta mă face plin de recunoștință înaintea Domnului pentru astfel de oameni. Aceștia sunt credincioșii adevărați! Da, domnilor!

Când vedeți că un om greșit primește corectarea, își recunoaște greșeala și spune: „Sunt greșit!” aceasta este dovada că el vrea să fie un creștin adevărat. Dar când vedeți pe cineva care explodează tot timpul, aleargă peste tot și spune: „Oh, nu este nimic cu acela sau cu aceea!”, deși este la fel de greșit, aveți grijă, fraților! Voi puteți vedea că merge singur afară, în osândă, pentru că nu era unul dintre ai noștri. Dar întotdeauna să vă întoarceți la Cuvânt, frate păstor, pentru că în felul acesta se va rezolva orice problemă. Tu trebuie să stai întotdeauna cu Cuvântul!

Intenționez ca de acum înainte, să nu mai folosesc niciodată darul deosebirii în Statele Unite. El va fi doar pentru câmpurile din străinătate. Desigur, acest dar profetic va fi întotdeauna, dar îl păstrez pentru mine și voi lucra cu el. Este foarte târziu, suntem aproape de sfârșitul timpului. Când merg dincolo îl folosesc doar pentru unul sau două cazuri pe platformă și este suficient.

Cu durere trebuie să spun că s-au ridicat o mulțime de imitații firești.

Câți penticostali sunt aici? Ridicați mâna. Aș vrea să vă spun ceva, penticostalilor. Cu câțiva ani în urmă, Dumnezeu cobora cu adevărat peste voi și începeați să vorbiți în limbi, ceea ce este corect. Dar ce a făcut diavolul? A venit și v-a dat o imitație firească a aceluia dar adevărat. Da, el a făcut ceva ce nu este corect: i-a presat pe oameni să spună anumite cuvinte până când vorbeau în limbi. Dar deși vorbeau și vorbesc în limbi, bărbații trăiesc cu femeile altor bărbați, unii dintre ei fumează, beau și fac multe alte lucruri murdare. De ce a făcut diavolul aceasta? Ca să facă trâmbița adevărată să dea un sunet încurcat pentru oameni, pentru că este scris: *„Și, dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?”* (1Corinteni 14.8).

Păi, chiar înainte de plecarea mea în Canada, a fost unul care a mers acolo și a fost prins de poliție că era homosexual. Vedeți? El a mers acolo și a spus: „Păi, Dumnezeu mi-a dat un dar de deosebire. Aleluia! Domnul mi-a spus că cineva de aici se numește John.” O, Doamne!

Nu demult am avut aici o femeie care a venit și a spus:

„Domnul mi-a dat și mie același dar.”

„Foarte frumos,” am răspuns eu.

„Aș dori să am șansa să pot dovedi aceasta.”

„Poftește pe platformă, te rog.”

Dar ați văzut ce s-a întâmplat. A venit doar cu o psihologie amestecată, iar când s-a dus sora Snyder pe platformă, i-a zis că are artrită. Însă acolo s-a încheiat totul, pentru că eu i-am zis:

„Nu aceasta este problema de care suferă femeia. Ea a căzut și și-a rupt șoldul; de aceea merge șchiopătând.” Desigur, sora Snyder nu a auzit prea bine ce i-a spus femeia aceea, dar cred că atunci avea probleme cu o umflătură în stomac sau ceva de felul acesta. Vedeți?

De ce se întâmplă toate acestea? Ca să-i arate bisericii că există o imitație firească și să scoată în evidență trâmbița adevărată. Înțelegeți?

Individul care a mers în Canada înaintea mea, a ajuns într-un grup de norvegieni și

a zis: „Domnul mi-a spus că aici este cineva care se numește John, Johannes sau Johann...” Și era o adunare de zece ori mai mare decât aceasta. „Este pe aici pe undeva. Nu, este chiar pe aici...” Păi, desigur, într-o populație de etnie norvegiană, nouăzeci la sută dintre oameni se numesc Peterson, Carlson, John, Johannes sau Johann... Apoi a spus: „Domnul îmi spune că cineva are probleme cu spatele, pentru că simt că mă deranjează spatele.” Oricine are o creștere duhovnicească știe că aceasta este psihologie. Sigur că da.

Și ce s-a întâmplat după aceea? Bărbatul acela a fost ridicat de poliție chiar de acolo și predat FBI-ului, iar frații de la Asociația predicatorilor au venit și mi-au zis: „Frate Branham, de fapt era un homosexual.” Vedeți? De ce se întâmplă aceasta? Ca să-i dea trâmbiței un sunet nesigur. Prin aceasta, Satan încearcă să aducă neîncredere și nesiguranță în lucrarea adevărată.

Voi să nu fiți niciodată diferiți de Cuvânt! Amintiți-vă că vă poruncesc înaintea lui Dumnezeu să stați cu Cuvântul! Să nu deviați niciodată de la El! Dacă veți vedea că printre oameni se ridică asemenea lucruri, să nu uitați că există o lucrare adevărată! De fiecare dată când apare un dolar fals, este clar că există și un dolar adevărat după care a fost făcut acel dolar fals. Când vedeți un fățarnic care vorbește în limbi, nu puteți spune că a primit Duhul Sfânt, dar amintiți-vă că el imită pe cineva care are adevăratul dar al vorbirii în limbi. Când vedeți ceva fals, amintiți-vă că a fost făcut după ceva adevărat. Dumnezeu este originea și Dătătorul tuturor lucrurilor bune, dar Satan este cel care vine și le imită. Ei bine, și cu aceasta am ajuns la lecția noastră, așa-i?

Fratele Ben Bryant vorbește cu fratele Branham:

„Frate Branham, pot să spun ceva?”

„Da, frate.”

„Eu nu am fost aici duminica trecută și am vrut să vorbesc cu tine și cu fratele Neville, cu privire la lucrurile care m-au tulburat în ultimul timp. Dar în dimineața aceasta, am fost oprit de unul dintre frații aceia și m-a rugat să-l iert, ceea ce cred că este foarte frumos din partea lui.”

„Amin.”

„El m-a rugat să-l iert pentru că m-a presat să primesc acea învățătură referitoare la tine.”

„Da.”

„Eu nu am acceptat-o și nu am fost de acord cu ea, iar în dimineața aceasta a venit și m-a rugat să-l iert în Numele Domnului Isus, pentru cele întâmplare.”

Amin. Mulțumesc, frate Ben. Sunt foarte bucuros de mărturia ta. Vedeți? Ei s-au dus la toți cei cu care au vorbit și au reparat lucrurile. Acest lucru este cu adevărat creștinesc. Acesta este creștinismul adevărat. Când ai greșit, să ai puterea să recunoști aceasta și să mergi înapoi să reperi. Da, să te ridici și să spui: „Iartă-mă, pentru că am greșit.”

Când cineva încearcă să ascundă ceva, are și ceva cu care se acoperă, dar nu este corect așa. Nu, domnilor!

Este ca în cazul doctorului de aici. Nu pot spune despre ce este vorba, dar vă dau un exemplu. El a vrut să obțină ceva cu orice preț, dar eu i-am spus: „Oh, nu, Doc! Tu nu poți să Îl mituiești pe Dumnezeu, ci trebuie să pui lucrurile jos, sincer și deschis.” Vedeți? Omul era total nevinovat, dar era pe punctul să facă ceva greșit, fiindcă s-a gândit că aceea ar fi o cale mai ușoară de a cumpăra o bucată de teren. Nu era rău intenționat, dar s-a gândit să meargă pe ocolite și să se folosească de

cineva ca să-l determine pe omul respectiv să i-l vândă. Să nu procedați niciodată așa, ci mergeți drept înainte! Stați sinceri cu Cuvântul și veți primi ceea ce cereți. Da, stați cu Cuvântul! El a ascultat, iar Dumnezeu l-a binecuvântat și a făcut un lucru mare pentru el. Așa este.

Să ne plecăm capetele pentru rugăciune. Câți ați vrea să fiți amintiți în rugăciune? Cunosc o doamnă care stătea aici într-un scaun cu rotile și cred că ea ar vrea să fie amintită. Cred că și sora de acolo dorește aceasta. Haideți să lăsăm totul deoparte și să ne închinăm Domnului, fiindcă pentru aceasta suntem aici încă vreo treizeci sau patruzeci de minute.

Doamne, în timp ce ne liniștim înaintea Ta, simțim că marele Iosua, Duhul Sfânt, este Conducătorul nostru divin din această zi. Odinioară, Iosua a liniștit poporul înaintea lui Moise și a zis: „*Noi suntem mai mult decât în stare să luăm țara!*” pentru că el nu se uita la acei amaleciți și amoriți, ci privea la făgăduința divină care le fusese dată de Dumnezeu.

În această zi plină de haos în care se află lumea, dar o dimineață frumoasă de odihnă pentru noi, stăm liniștiți înaintea Ta, privim la Cuvântul lui Dumnezeu și le spunem tuturor imitațiilor firești și duhurilor rele și înșelătoare: „*Suntem mai mult decât biruitori!*” Dumnezeu a spus că va avea o Biserică fără pată și fără zbârcitură și noi știm că într-o zi o vom vedea. Astfel, ne apropiem de Dumnezeu în Numele Domnului Isus, ca mădulare, fiindcă credem că suntem mădularele acestei Biserici născute din nou a lui Dumnezeu, a mării Sale Biserici de pe tot pământul.

În timp ce stăm înaintea Ta smeriți, Te rugăm să scoți din mintea și din inima noastră lucrurile lumii, truda acestei vieți și îngrijorările ei, și să ne aduci într-o stare plăcută Ție, astfel încât să ne putem închina înaintea Ta prin ascultarea Cuvântului Tău.

Asemenea lui Ioan, care a plâns mult pentru că nu era nimeni vrednic să ia Cartea și noi venim în dimineața aceasta înaintea Ta, pe deplin conștienți că nu există

nimeni vrednic să ne deschidă această Carte, afară de Tine. Vino, deci, Mielule al lui Dumnezeu, ia Cartea și deschide-o înaintea noastră, așa cum ai făcut-o odinioară înaintea lui Ioan. Te așteptăm, Doamne, și credem că ne vei da putere să stăm în prezența Cuvântului Tău.

În dimineața aceasta s-au ridicat o mulțime de mâini spre Tine și noi știm că Tu cunoști fiecare inimă, fiindcă ești același Dumnezeu, Același ieri, azi și în veci; ești desăvârșit și infinit și nu Te poți schimba. Te rugăm să ne completezi lipsurile și să ne dai ceea ce dorim în inimile noastre, astfel încât atunci când vom pleca din locul acesta, toți să fie mulțumiți fiindcă au stat în prezența lui Dumnezeu. Include-mă și pe mine în numărul lor, pentru că Te rog aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Acum ne vom întoarce la măreața Carte și așteptăm ca Mielul să ne-o deschidă, fiindcă suntem la capitolul cinci al descoperirii lui Isus Hristos.

Vreau să le spun prietenilor mei din diferite părți ale lumii și tuturor celor care vor asculta aceste benzi, că dacă nu vor fi de acord cu această învățătură și nu vor vrea s-o dea bisericii lor s-o asculte, nu este nici o problemă. Aceasta este descoperirea pe care am primit-o eu cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu și o învăț mai departe așa cum mi-a dat-o El.

Noi am trecut deja prin capitolele trei și patru ale Apocalipsei, iar duminica trecută am vorbit și despre capitolul cinci, ceea ce vom face și astăzi, încercând să stabilim o bază pentru capitolul șase, pentru că într-o zi, în viitor, când va îngădui Domnul, aș vrea să ținem o săptămână de adunări în care să parcurgem cele șapte Peciți. Noi am trecut deja prin cele șapte epoci ale Bisericii, dar vom lua șapte seri și pentru cele șapte Peciți tainice ale lui Dumnezeu, deschizând câte o Pecete în fiecare seară. Nu știu când ne va îngădui Domnul să facem aceasta, dar în dimineața aceasta voi stabili doar fundamentul pentru ele.

Aș vrea să trecem și prin cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel, iar apoi vom face legătura între ele și jubileul Cincizecimii care i-a adus pe oameni la ultimele

Peceti, și apoi pregătirea Mielului să deschidă aceste Peceti.

Să nu uitați că Pecetile sunt tainice, deoarece aceste lucruri nici nu au fost scrise în Biblie, ci se află pe partea din spate și este pecetluită cu șapte Peceti care nici nu au fost descoperite în Carte. Deci ele nu sunt scrise în Biblie, iar dacă cineva va aduce tălmăcirea lor, ea trebuie să fie în concordanță desăvârșită cu tot restul Bibliei. Oh, și sunt sigur că veți primi o binecuvântare deosebită din ea!

Azi dimineață în timp ce stăteam și citeam, Duhul Sfânt m-a inundat cu bunătatea Lui. Când am văzut-o, m-am gândit: „Oh, dacă aș putea să spun în fața adunării întocmai cum mi-a arătat-o El, am avea un timp cu adevărat binecuvântat!” Spun aceasta pentru că uneori când ajungi în fața oamenilor, nu Îl mai simți așa cum Îl simți când stai în studiu sau în rugăciune.

Duminica trecută ne-am oprit la Efeseni 1.13-14, și am văzut că noi am primit o arună a salvării, Arvuna răscumpărării și anume: pe Duhul Sfânt: *„Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit*

și care este o arună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui.” Astfel, învățătura pe care o vom avea în următoarele câteva săptămâni, se va concentra pe răscumpărare. Noi am pierdut moștenirea, dar ne-a fost răscumpărată înapoi și vom vedea cum Dumnezeu a hotărât totul încă înainte de întemeierea lumii și cât de sigur este ancorată acum Biserica.

Cred că noi am ajuns într-un timp când trebuie să știm pe ce stăm. Cum puteți face ceva dacă nu aveți credință în ceea ce faceți? Voi trebuie să credeți! Din cauza aceasta, scopul meu pentru următoarele adunări este să ajut biserica de aici, pe cei credincioși, să se întărească în credință și în încredere pe ceea ce stau, adică pe Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, dacă veți vedea suveranitatea Cuvântului, din Geneza la Apocalipsa, înainte și înapoi, în sus și-n jos, diavolul nu va mai avea nici

o cale de acces ca să vă deruteze, pentru că veți avea o încredere neclintită, prin faptul că știți pe ce stați.

Același lucru se va întâmpla și cu sora noastră din cărucior și cu alții care sunt bolnavi și chinuiți. Dacă veți putea înțelege că este plăcerea și voia lui Dumnezeu să vă facă sănătoși, nu vor exista suficienți diavoli în toată țara să vă mai țină bolnavi. Înțelegeți? Și când înțelegeți că este plăcerea Lui să vă facă sănătoși și că El a făcut-o deja pentru voi, deci când înțelegeți aceasta cu adevărat, veți face un anumit lucru.

Dacă ați muri de foame și ați avea încredere deplină în mine, sunt sigur că dacă v-aș spune că undeva sunt o mie de dolari, apoi v-aș explica cum să ajungeți la ei, pe unde s-o luați și ce să faceți, ați începe să vă bucurați chiar din clipa aceea, ca și cum i-ați avea deja în mână.

La fel este și în cazul vindecării: încă înainte să vă simțiți mai bine, puteți fi atât de fericiți încât spuneți că o aveți deja, deoarece aveți încredere deplină în Cel care v-a făgăduit-o. Înțelegeți? Încrederea voastră este că El nu poate minți și că v-a spus exact care este soluția. Astfel, aveți încredere că mergeți bine și că o posedați deja, fiindcă aceea este credința voastră, arvuna moștenirii voastre.

Cu alte cuvinte, credința este încrederea neclintită că ați fost răscumpărați din orice boală; este substanța sau mai bine zis, arvuna vindecării voastre. Și câtă vreme în inima voastră este Ceva care spune: „*Eu sunt Domnul care te vindecă,*” este tot ce aveți nevoie. Nu contează ce se întâmplă, voi sunteți plini de bucurie. Dacă nu o primiți încă și vă simțiți mai rău, sunteți la fel de fericiți ca și cum ați fi pe deplin sănătoși, și aceasta pentru că aveți asigurarea că totul a trecut, s-a terminat. Câți înțelegeți aceasta? Să vă văd mâinile. Iată-vă, acolo sunteți! Aceasta este dovada încrederii neclintite în lucrurile care nu se văd.

Capitolul cinci din Apocalipsa este o pârghie de legătură între cele șapte epoci ale Bisericii și cele șapte Peceți. După ce a încheiat cu prezentarea Bisericilor din

capitolul trei, urmează capitolul patru, în care Ioan a fost ridicat la cer. Astfel, capitolul cinci pregătește calea pentru deschiderea celor șapte Pечеți, așa cum primul capitol a deschis calea pentru capitolele doi și trei, în care este vorba de cele șapte epoci ale Bisericii. În capitolul unu, El stă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur și privește spre Cel ce stă pe scaunul de domnie și care are înfățișarea unei pietre de iaspis și de sardiu, pregătind cele șapte epoci ale Bisericii.

În capitolul cinci, El pregătește deschiderea celor șapte Pечеți ale răscumpărării. Motivul pentru care nu l-am citit în întregime, ci iau doar câteva versete și vorbesc despre ele aducând legături și din alte părți ale Scripturii, este că în el este pregătirea pentru ceva ce urmează să se întâmple. Și dacă pregătirile sunt făcute, sunteți gata pentru deschiderea Pечеților.

Eu mi-am notat aici câteva versete din Scriptură și câteva comentarii, prin care vreau să trec. Așa cum am spus deja, în Efeseni 1.13-14 este vorba despre arvuna moștenirii noastre, adică despre Duhul Sfânt. El este Asigurarea, Plata în avans că am fost primiți în Hristos; El este nădejdea binecuvântată și asigurarea că avem Viața veșnică și că suntem moștenitorii a tot ceea ce a plătit El pentru noi. Oh, vai, Doamne! O puteți vedea?

Când am fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, aceasta este arvuna lui Dumnezeu care dovedește că ne aparține fiecare lucru pentru care a murit Hristos. Astfel, Dumnezeu ne spune: „Eu v-am primit și vă dau această Arvună a moștenirii până la răscumpărarea voastră deplină!” ceea ce înseamnă că am fost deja parțial răscumpărați.

Așa cum am spus și duminica trecută, mai jos de linia aceasta, aleargă păcătoșii (Fratele Branham arată pe desenul de pe tablă). Aici este necurăție, murdărie, obscenitate și întunecime. Ei pot fi cât se poate de curați la exterior: pot face baie la fiecare patru ore, se pot îmbrăca cu cele mai elegante haine, pot fi învățați lustruiți, dar în sufletele lor sunt murdari și obsceni ca zidurile mizerabile ale iadului. Înțelegeți?

Dar creștinul umblă pe deasupra acestor lucruri, pentru că el are Arvuna moștenirii; a fost ridicat din întunecimea și murdăria aceea și umblă aici sus, deasupra acelor lucruri. Oh, îmi place aceasta! Așa cum a spus Paul Rea der: „Eu călăresc pe aceea!”

Asigurare binecuvântată, Isus este al meu.

Oh, ce gust anticipat al gloriei divine!

Acum sunt moștenitorul salvării,

Am fost plătit de Dumnezeu,

Născut din Duhul Său și spălat prin Sângele Său.

Nu-i de mirare că aceasta este povestea mea,

Acesta este cântecul meu,

Cântând laudele mele, cântându-l laudele toată ziua.

Înțelegeți? Ridicați deasupra umbrelor și afară din întunecime, noi avem acum arvuna moștenirii noastre complete, fiindcă Dumnezeu ne-a dezrădăcinat din lucrurile lumii și ne-a strămutat în locuri mai înalte. El m-a ridicat, m-a schimbat și m-a strămutat din lucrurile lumii. A scos orice lăstar de amărăciune, m-a ridicat din noroi, din mizeria păcatului și m-a strămutat pe vârful Muntelui Sion, așa că acum stau în locurile cerești, în livada sfinților preaiubiți ai Domnului. Toată murdăria, stricăciunea și neascultarea, au plecat din mințile noastre, așa că acum suntem

cetățeni ai Împărăției Lui, frați și surori în Hristos Isus. Trupurile noastre au fost spălate cu Apa curată, inimile noastre sunt stropite cu Sângele Domnului Isus, iar plăcuta briză a Duhului Sfânt suflă toată ziua printre mlădițele noastre, ne mișcă și ne împinge ca să ne facă rădăcini puternice și înfipite adânc. Nu este minunat? (Amin). Arvuna moștenirii noastre.

Capitolul acesta descoperă moștenirea noastră pierdută, care a fost cerută înapoi de scumpul Răscumpărător înrudit. Dumnezeu Și-a schimbat înfățișarea și S-a făcut Om, ca să poată deveni un Răscumpărător înrudit și să răscumpere pământul și pe omul pierdut. Amin. Dumnezeul cel nemuritor, a devenit muritor ca să Se poată înrudi cu noi, fiindcă nu putea să-Și încalce propriile Legi. Acesta este motivul pentru care a trebuit să vină ca Rudă de sânge, ca Om, fiindcă acesta era planul Său, așa a hotărât El.

Dumnezeu știa că omul va cădea, dar nu voia ca el să rămână pierdut. Totuși, a îngăduit căderea ca să-Și poată aduce la suprafață atributele de Răscumpărător, Salvator, Vindecător. Căderea era în om, dar în Dumnezeu era să-l răscumpere din nou. De aceea trebuie să avem noaptea: ca să prețuim ziua; de aceea avem bolile: ca să prețuim sănătatea. Peste tot este pro și contra.

Fiți atenți, vă rog! În capitolul 5.5-6 scrie:

„Și unul din bătrâni, mi-a zis: „Nu plânge: Iată că Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea și cele șapte pecetei ale ei.

Și la mijloc, între scaunul de domnie și cele patru făpturi vii, și între bătrâni, am văzut stând în picioare un Miel...”

„Un Miel.” De ce nu a văzut Mielul mai înainte? Pentru că stătea pe tronul Tatălui și acolo erau paznicii. Ioan nu putea vedea înăuntru; tot ce vedea erau cele patru

făpturi vii, cei patru heruvimi care stăteau acolo și păzeau Locul sfânt. Apoi, deodată, a apărut Mielul.

Observați! Acela era un Miel Răscumpărător, la fel ca primul, pentru că Dumnezeu nu Se schimbă. Amin! Primul răscumpărător a fost tot un miel. Dacă vă amintiți, în grădina Eden, Dumnezeu a oferit un miel, iar în Apocalipsa vedem că este din nou un Miel.

Dar ce trebuia să răscumpere? Rasa umană căzută și moștenirea ei. Vedeți? Să ne aducă înapoi la Dumnezeu. Ce trebuie răscumpărat? Ceva ce a fost pierdut. Și ce ne aduce înapoi Mielul? Tot ce am avut la început.

Ce am avut la început? Viața veșnică. Noi am fost moștenitorii Pământului, am avut Viață veșnică și nu trebuia să murim niciodată. Nu trebuia să ne îmbolnăvim niciodată; nu trebuia să îmbătrânim; nu trebuia să ne îngrijorăm. Acolo nu erau înmormântări, nici morminte, nici rău, nici moarte, nici păr cărunt, nici umeri încovoiați, nici jale, nici lacrimi, ci aveam Viață veșnică. Aveam stăpânirea pământului, pentru că eram dumnezeii pământului. Dacă ieșeam afară și vedeam că un pom nu arată bine, puteam spune simplu: „Ridică-te și stai aici!” Dacă ar fi bățut vântul, iar noi nu voiam aceasta, trebuia să spunem doar: „Pace ție! Stai liniștit!”, și așa era. Și ce a venit să facă El? Să ne răscumpere toate acestea, să ni le dea înapoi. Oh, Doamne!

De ce geme natura acum? Ce așteaptă ea? Manifestarea fiilor lui Dumnezeu, arătarea, descoperirea lor.

Acum, noi avem arvuna salvării noastre, de aceea îl putem lua pe fratele nostru care moare de cancer și să stăm prin acea arvună mică a răscumpărării, să ne rugăm pentru el rugăciunea credinței și ea îl va transforma dintr-o umbră de om muribund, într-unul sănătos și plin de putere din nou. Ce vom fi când va veni stăpânirea noastră deplină? Aleluia!

Natura știe aceasta, de aceea geme, iar noi gemem împreună cu ea. Natura așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu, pentru că și ea a căzut în blestem împreună cu stăpânul ei. Când a căzut stăpânul, Pământul a fost blestemat din pricina lui, dar când acest Răscumpărător înrudit vine și îl răscumpără pe om, care este stăpânul naturii, întreaga natură va fi eliberată împreună cu el. Amin.

Ce facem noi acum? Luăm securea și tăiem pomul, dar în ziua aceea nu vom mai face aceasta. Amin. (Amin).

Toată natura îl așteaptă pe stăpânul ei. Cine este acest stăpân? Fiii lui Dumnezeu cărora le-a fost dat acest Pământ ca să-l stăpânească. Dumnezeu este Stăpânul tuturor lucrurilor și al cerurilor, dar Pământul l-a dat oamenilor. Acesta este motivul pentru care Răscumpărătorul Înrudit a venit să nerăscumpere înapoi tot ce am pierdut. Cât este de minunat! Mielul Răscumpărător.

Când lucrarea de răscumpărare se termină, noi avem din nou toate lucrurile. Adică ce avem? Toată puterea, Viață veșnică, sănătate veșnică, tinerețe veșnică, totul. Oh, noi doar suntem veșnici cu Cel veșnic! După acel timp așteptăm, suspinăm și gemem cu toții!

Această Carte a celor șapte planuri răscumpărătoare ne-a fost adusă, și aceea ține această Carte. Noi vom ajunge la capitolul 10 din Apocalipsa, unde acest Înger puternic proclamă ceva. El ținea în mână o Cărtică deschisă, iar Ioan a mâncat-o. Când a mâncat-o, în gură era dulce ca mierea, dar în pânțece era amară. Vedeți?

Când trebuie s-o digerați devine amară, deoarece toți se ridică împotriva voastră și spun: „Ești un holly-roller! Ești aceasta sau cealaltă, ți-ai pierdut mințile!” Este foarte greu s-o digeri, dar când mărturisiți despre gloria Sa, este dulce în gura voastră. Când treceți prin timpuri de încercare, este greu, dar după ce treceți de ele și îl puteți mărturisi, este dulce și plăcută. Așa este. Vedeți? Este corect. Acea este această Carte a Răscumpărării.

Acum ne vom ocupa de Apocalipsa 5.6 și vom privi planul răscumpărării, așa cum l-a arătat Dumnezeu mai dinainte, un exemplu minunat în această legătură fiind Rut și Boaz. De fapt la ei am rămas duminica trecută și tot de la ei vreau să încep astăzi.

În cartea lui Rut există patru etape pe care ea a trebuit să le parcurgă înainte de a fi răscumpărată. Mai întâi, Rut a trebuit să se decidă. Câți ați auzit mesajul de duminica trecută? Da, cred că toți, pentru că cei care nu ați fost prezenți, ați putut asculta înregistrarea. Deci, mai întâi Rut a trebuit să se decidă dacă o va urma sau nu pe Naomi în țara ei; **ea trebuia să ia o decizie**. După ce s-a decis și a urmat-o, următoarea etapă a fost **să slujească** în ogorul lui Boaz. A trebuit să meargă acolo desculță și să adune spice pe urma culegătorilor. Apoi, după ce a primit trecere înaintea lui Boaz, a trebuit **să aștepte** până când el a înfăptuit răscumpărarea ca răscumpărător înrudit, și a luat înapoi tot ce pierduse Naomi, inclusiv pe Rut moabita. Ultima etapă a fost: **Rut răsplătită**. De ce? Pentru că a luat decizia desăvârșită.

Oh, dacă cineva spune că Biblia nu este inspirată, este ceva rău cu omul acela! Fiecare Cuvânt din Ea este inspirat și se îmbină în mod desăvârșit cu celălalt. Ea merge pur și simplu înainte, asemenea unui angrenaj de roți dințate care funcționează în mod desăvârșit.

Revenind la Rut, vedem că ea a trebuit să se decidă dacă merge mai departe sau nu. În fața aceleiași alegeri stă fiecare credincios. Astfel, voi trebuie să părăsiți vechile locuri pe care le frecvențați, trebuie să părăsiți vechiul fel de viață, anturajul, felul vostru vechi de a fi și lucrurile vechi ale lumii.

Frate Roy, sora Roberson este bolnavă? Oh, m-am gândit că este ceva cu ea, că nu se simte bine. Voiam să zic că dacă se simte rău, s-o aduceți aici să ne rugăm pentru ea.

Rut a trebuit să părăsească vechile locuri frecventate în viață și să meargă într-o

altă țară, cu un popor pe care nu l-a cunoscut mai înainte.

Voi ați făcut aceasta când ați devenit creștini. Ați părăsit bazinul de înot, ați lăsat deoparte cluburile de noapte și ați intrat într-un grup de oameni care arată ca cei ce au crize: strigă, sar în sus și-n jos, plâng și se scutură. La prima vedere păreau niște nebuni, așa-i? Dar a trebuit să luați o decizie: continuați ca până acum sau mergeți mai departe cu aceștia? Și ați luat decizia corectă, deși știați bine că cei cu care ați umblat până atunci, vor râde de voi și vă vor batjocori. Dar nu v-a păsat, pentru că aceasta este Calea Lui.

Prin aceasta a trecut și Rut. Ce credeți că i-au spus moabiții când au văzut că merge în Israel, la grupul acela de fanatici? Vedeți? Ea a trebuit să facă o alegere, să ia o decizie. Și voi trebuie să vă decideți. Și în final, când s-a decis, a plecat într-o țară străină.

Acesta este primul pas: neprihănirea. Este corect? Fii atentă, Biserică! Oh, ea este un exemplu desăvârșit! Câți ați auzit mesajul „Sămânța lui Avraam?” Atunci am văzut cum este cu neprihănirea, sfințirea și botezul Duhului Sfânt, iar acum putem compara din nou ca să vedem dacă este corect sau nu.

Rut luând decizia este un simbol al bisericii dintre neamuri, care s-a decis pentru Hristos și a trecut în Țară. Problema este că de multe ori, noi metodiștii și baptiștii, credem că aceasta este tot ce trebuie să facem, dar acesta este numai începutul. Rut nu a ajuns încă nicăieri, doar atât că a trecut în țară.

Următorul lucru pe care l-a făcut ea, a fost să lucreze. Rut a trebuit să lucreze cu frică și cutremur pentru propria ei salvare, așa cum ați făcut și voi. Ea s-a îmbrăcat, s-a dus în câmp și a adunat spice pe urma culegătorilor, pentru a avea hrana necesară supraviețuirii pentru acea zi. Este corect? A făcut toate acestea încercând să primească trecere înaintea lui Boaz. Astfel, ea a fost o împlinitoare a Legii.

Exact așa a făcut și Biserica. Astfel, luteranii au crezut și astfel au intrat în Țară, prin credință, dar metodiștii au învățat sfințirea, care este un punct de vedere al Legii. Înțelegeți? Femeile spuneau: „Trebuie să fac aceasta! Trebuie să încetez cu aceasta! Trebuie să-mi las părul să crească!”, dar astăzi nu mai spun aceasta. Femeile de atunci și-au lăsat părul să crească și au încetat să se mai dea cu vopsele pe față. Ele nu purtau deloc pantaloni scurți, ci se îmbrăcau cu rochii. Vedeți? Aceasta au făcut femeile în starea de neprihănire, starea de sfințire.

Și ce s-a întâmplat în final, când Rut a primit trecere înaintea lui Boaz? Atunci Naomi i-a spus: „Așteaptă aici în timp ce Boaz va face lucrarea de răscumpărător înrudit. El poate face aceasta, fiindcă este următoarea noastră rudă de sânge. Să nu mergi în nici un alt ogor și să nu mai faci nimic, ci așteaptă liniștită până când înfăptuiește lucrarea de răscumpărare.” Și ea s-a odihnit. Amin.

În starea aceasta de odihnă a Cincizecimii se află și Biserica adevărată. Până să ajungă la odihnă, ea a muncit și s-a ostenit, dar acum se odihnește. Ce este odihna? Iată-o! Odihna este Duhul Sfânt. Sigur că da. Nu este ziua a șaptea a săptămânii, cum spun Adventiștii de ziua a șaptea, ci este Duhul Sfânt. În Evrei 4.10 scrie: „ Fiindcă cine intră în odihna Lui se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.” Astfel, Sabatul nostru este Duhul Sfânt.

Rut odihnindu-se este un simbol al Bisericii adevărate care se odihnește pe făgăduințele lui Dumnezeu. Noi avem arvuna moștenirii noastre; și nu ne mai îngrijorăm dacă vom ajunge sau nu Acolo, ci mergem înainte. Amin. Dumnezeu ne-a dat făgăduința și am primit arvuna ca semn că am fost primiți. Hristos ne-a acceptat, așa că nu este nici o cale să mai pierdem aceasta. Noi suntem deja Acolo. Amin. Tot ce avem de făcut, este să așteptăm liniștiți până când El vine să ne ia, până când este încheiată lucrarea de răscumpărare. Noi avem deja arvuna răscumpărării noastre, de aceea așteptăm liniștiți timpul revenirii Lui. Și care a fost următoarea etapă pentru Rut? Răsplătirea, Rut a fost răsplătită.

Același lucru l-a făcut Biserica. Ea a intrat în neprihănire prin Luther, în sfințire prin Wesley și în botezul Duhului Sfânt în aceste zile din urmă, iar acum se odihnește cu

arvuna moștenirii noastre, fiindcă știm că am trecut de la moarte la Viață. În trupul acesta suspinăm și gemem împreună cu natura, așteptând timpul când vom primi Viața veșnică și vom fi ca El; timpul când trupurile noastre vor fi răscumpărate. De fapt, totul este deja răscumpărat de El, dar noi așteptăm timpul când El va reveni și vom intra în posesia tuturor acelor lucruri. Amin.

Ce a primit Rut după odihnă? Răsplătirea. Și noi vom fi răsplățiți. Aceasta ne va descoperi Cartea pecetluită cu cele șapte Pечеți. Ce sunt aceste Pечеți? Taine ascunse. Ele nu sunt scrise în Cuvânt, dar trebuie să fie descoperite prin Duhul Sfânt. De fapt, ele sunt descoperite peste tot în Scripturi, doar că sunt ascunse de oameni. Când vom ajunge la Cartea făcută sul, veți ști cum se deschid toate lucrurile acelea.

Odihna! Rut trecând prin neprihănire. O puteți vedea? Spuneți: „Amin!” („Amin”). Rut sub sfințire, lucrând în ogor; Rut odihnindu-se, așteptându-l pe Boaz să se întoarcă după încheierea răscumpărării ei.

Boaz al nostru Și-a isprăvit lucrarea pe Calvar, dar înainte de a veni să ne ducă în Casa Sa, a mers să ne pregătească un loc (în Ioan 14). Glorie!

„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine.

În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc și Mă voi întoarce să vă primesc.”

Vedeți? Boaz s-a dus, i-a luat pe bătrâni la poarta cetății și și-a scos încălțăminte înaintea tuturor spunând: „Să se facă cunoscut că astăzi am răscumpărat-o pe Naomi și toată moștenirea ei!” Și odată cu Naomi, a luat-o și pe moabita Rut.

Pe cine a venit să răscumpere Isus? Israelul. Și ce a făcut când a răscumpărat

Israelul? A răscumpărat împreună cu el și Mireasa dintre neamuri. Sigur că da. El a luat-o când a luat Israelul. El S-a dus la ai Săi. Trebuia să facă aceasta, fiindcă primul lucru pe care trebuia să-l facă era să-i răscumpere pe ai Săi. Biserica neamurilor este doar o soră a bisericii ebraice. Sigur că da. Astfel, El a trebuit să răscumpere Israelul ca să poată ajunge la Mireasa Sa dintre neamuri, așa cum Boaz a trebuit s-o răscumpere pe Naomi, pentru a o primi pe moabita Rut de soție.

Oh, și ce face El înainte de o lua la Sine? Glorie! Pfiu! Ce a făcut Boaz? S-a dus la fermă și a făcut pregătiri: a vopsit totul, a pus covoare noi pe jos. Oh, poate a zidit o casă nouă. În cazul nostru aceea este chiar o Casă nouă. A pregătit totul, iar la urmă a venit la ea cu un buchet de nuntă. Amin.

Ce făcea Rut în timpul acesta? Nimic. Se odihnea. Nu mai avea frustrări și nu mai trudea, ci stătea liniștită și aștepta. Amin. „Trebuie să fiu metodist? Trebuie să mă atașez la baptiști? Trebuie să fiu prezbiterian?” Nu, domnule! Primește doar Duhul Sfânt și odihnește-te!

Așteptăm sosirea glorioasei zile a Mileniului (Glorie!).

Oh, Pământul suspină și geme după acea dulce zi a eliberării! Noi toți gemem, natura geme, pomii gem, totul geme după ziua binecuvântată a eliberării, când Răscumpărătorul înrudit vine să-Și ia Mireasa.

Ce face ea acum? Se odihnește sub sfințire? Nu! Sub neprihănire? Nu. Ea se odihnește sub neprihănire și sfințire, dar mai ales în Odihnă, în Duhul Sfânt.

În Isaia 28.10-12 scrie: „...învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.” –

Ei bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi

poporului acestuia, Domnul.

El îi zicea: „Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă!”

Priviți cum venim prin neprihănire și sfințire, iar acum în botezul Duhului Sfânt, odihnindu-ne și așteptând. Când vom ajunge la aceste descoperiri, veți înțelege și mai bine aceste lucruri. De ce nu au putut fi descoperite până în această zi? Pentru că nu au fost deschise fiilor oamenilor. Așa spune Biblia. Dacă vreți, vă pot arăta cu Scriptura, că ele nu vor fi deschise fiilor oamenilor până în această zi.

Revenind la Apocalipsa 5.6, vedem că unul dintre bătrâni i-a zis lui Ioan: „Iată că Leul...” dar când a privit în jur, Ioan a văzut un Miel, nu un Leu. Dar când lucrarea Sa de mijlocire se va încheia, la sfârșitul epocilor Bisericii, El va deveni Leul din seminția lui Iuda. Atunci nu va mai fi Mijlocitor, ci Judecător.

Să nu uitați că atunci când un bărbat din Israel voia să răscumpere ceva, mergea la bătrâni, la poarta cetății și le spunea de ce este acolo. Așa a făcut și El. A ieșit în față și a spus: „Eu sunt Răscumpărătorul înrudit și vin să-Mi pretind dreptul pentru moștenirea aceasta. Sunt aici să Mă fac cunoscut înaintea tuturor!”

Biblia spune că Ioan a plâns, iar unii zic: „Ioan a plâns pentru că nu s-a găsit nimeni vrednic!”, dar nu este adevărat. Un om aflat sub inspirația Duhului Sfânt nu ar fi plâns din cauza aceasta. Alții spun: „A plâns pentru că el nu era vrednic!” Poate că Ioan nu era vrednic și nici nu s-a găsit cineva vrednic, dar nu de aceea plângea Ioan.

Eu cred că el a plâns de bucurie pentru că a văzut tot planul de răscumpărare scris în această Carte. El nu a plâns pentru că nu era nimeni vrednic, fiindcă acolo stătea Mielul care era vrednic. Astfel, el plângea și zicea: „Oh, glorie lui Dumnezeu!” Deci, Ioan plângea de bucurie pentru că Mielul a luat Cartea din mâna

Celui ce stătea pe tron.

Când acel Înger puternic a strigat cu glas tare: „Cine este vrednic?”, l-a anunțat de fapt pe Răscumpărătorul Înruit. Când el a întrebat: „Cine este vrednic să deschidă Cartea?”, Ioan a început să plângă. Vedeți? Cartea era acolo, dar cine era vrednic s-o deschidă?

Ei bine, acolo stătea Gavril, care desigur, era vrednic; dar el nu era om, ci Înger. Acolo era și Mihail, care de asemenea era vrednic; dar nici el nu era om, ci era tot Înger. Astfel, trebuia să fie cineva asemenea nouă, o Ființă umană. Și când s-a întors, Ioan a văzut Mielul care a fost junghiat de la întemeierea lumii, iar când l-a văzut a început să plângă. Amin. Oh, el plângea pentru că a văzut întreaga lucrare a răscumpărării. Înțelegeți?

Când îngerul a zis: „Cine este vrednic?”, a anunțat de fapt venirea Răscumpărătorului Înruit. Astfel, când s-a uitat, Ioan a văzut că acolo stătea un Miel. Și ce a făcut El? S-a dus la tron, unde era Duhul lui Dumnezeu, și a luat Cartea din mâna dreaptă a Celui ce stătea pe tron. În clipa aceea, cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat la pământ înaintea Mielului și au zis: „Tu ești vrednic, fiindcă ai fost junghiat.” Din clipa aceea, Cartea Răscumpărării trece în mâna Răscumpărătorului, iar descoperirea cu privire la felul în care a făcut-o, se află în cele șapte Peceți. Când a luat Cartea, s-a încheiat și lucrarea de mijlocire pe care a făcut-o pe toată perioada epocilor Bisericii, despre care Ioan a scris în primele trei capitole ale Apocalipsei. Ce urmează acum? Descoperirea Cărții pecetluite a răscumpărării. Astfel, dacă vom reuși să luăm șapte seri, voi încerca s-o deslușesc cât mai clar pentru gândirea voastră.

Dacă nu puteți înțelege, aș vrea să ridicați mâna și să spuneți simplu: „Eu nu am înțeles!”, fiindcă vreau să fiți siguri pe ce stați.

Deci, imediat după încheierea lucrării de mijlocire pentru Biserică, El Se descoperă ca Răscumpărător Înruit. Pasul următor este să descopere Bisericii cum a făcut-o;

iar dacă această descoperire a început deja, înseamnă că suntem la capătul drumului. Amin. Urmăriți cu atenție dacă este corect sau nu, în timp ce vom merge prin Scripturi.

Mai întâi, vedem ce a fost descoperit deja din planul răscumpărării. Cum am fost răscumpărați? Priviți numai ce ni s-a dat în ultimii ani: descoperirea cu privire la botezul în apă în Numele lui Isus Hristos; descoperirea că nu există un iad veșnic, care nu s-a cunoscut niciodată până acum.

Vedeți? Voi puteți avea Viață veșnică numai dacă sunteți salvați, ceea ce înseamnă că cei care vor merge în iad, nu vor fi arși veșnic. Veți fi pedepsiți pentru păcatele pe care le-ați făcut când ați trăit în trup, dar nu puteți avea viață veșnică în iad. Dacă nu aveți Viață veșnică, nu puteți arde veșnic, fiindcă există o singură formă de Viață veșnică și aceea este în Dumnezeu. Sunt sigur că Biserica mă înțelege.

Ce ni s-a mai dat din planul răscumpărării? Descoperirea cu privire la sămânța șarpelui. Puteți vedea ce conține această Carte a descoperirii? Când se va deschide pe deplin înaintea noastră, voi lua câte o Pecete și voi arăta cum s-a deschis și cum a venit din Geneza până în Apocalipsa.

Gândiți-vă că din Geneza până în Apocalipsa, nu a fost botezat nimeni în Numele Tatălui, Fiului și al Duhului Sfânt, ceea ce dovedește că este un botez fals.

Zilele trecute am stat în fața a trei sute și ceva de predicatori de la cea mai mare Asociație a predicatorilor din Chicago și am dovedit dumnezeirea și botezul biblic, așa că șaptezeci dintre ei vor veni aici ca să fie botezați în Numele Domnului Isus.

Și sămânța șarpelui este adevărată și vine din Geneza. Dacă șarpele nu a avut o sămânță, atunci nici Hristos nu S-a născut, pentru că Dumnezeu a zis: „Voi pune vrăjmășie între Sămânța ta și sămânța șarpelui. (Geneza 3.15). Dacă sămânța șarpelui este un mit, atunci și Hristos este un mit și la fel Biserica. Vedeți, voi nu

puteți separa aceste lucruri. Șarpele are o sămânță, tocmai aceasta fiind ceea ce-i oprește să vadă. De ce nu pot înțelege? Pentru că nu au descoperirea.

De ce nu vin să mă contrazică? Amvonul este deschis tot timpul, așa că poate veni oricine vrea. Eu nu vreau să mă cert cu ei, dar pot discuta cu oricine despre problema aceasta. Aștept pe oricine să vină să-mi explice ce și unde este greșit. Nu vorbiți pe la colțuri despre mine și despre această învățătură, ci veniți în față și spuneți tot ce aveți de spus. Eu sunt dispus pentru orice discuție; să venim aici sus și să vedem cine este corect și cine este greșit. Totuși, nimeni nu vrea să vină să discutăm deschis, pentru că știu foarte bine că am dreptate.

Vedeți? Ei știu foarte bine că nu sunt eu, ci este Duhul Sfânt, Îngerul lui Dumnezeu pe care Îl puteți vedea în fotografie. Ce spuneți de zilele acestea, când s-au întâmplat toate lucrurile pe care le-ați văzut și Îngerul Domnului era prezent printre noi? Eu nu aș ști toate aceste lucruri, dar acesta este ceasul când trebuie descoperite. Când vom trece prin cele șapte Duhuri, șapte coarne și lucrurile de astăzi, veți vedea unde le este locul, fiindcă suntem în ceasul când trebuie să ne fie descoperite. Apocalipsa este Cartea descoperirii lui Isus Hristos, iar noi tocmai am trecut de curând prin capitolul unu și am văzut Cine este El. Acum El este în cele șapte Pечеți și ne descoperă cum a răscumpărat pământul.

Primul lucru pe care L-a făcut El, a fost să ne descopere Cine este Isus Hristos care ne-a adus răscumpărarea. Prin aceasta, teama a fost îndepărtată și am fost trecuți prin neprihănire, sfințire și botezul cu Duhul Sfânt. Și ce ne-a mai adus? Asigurarea că suntem salvați. Dacă aveți Arvuna moștenirii, Dumnezeu v-a pecetluit deja pentru ziua răscumpărării voastre, așa cum citim în Efeseni 4.30: „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”

Cum ați mai putea fi pierduți? Poate veți mai aluneca, dar nu puteți fi pierduți. Dacă stați în acea stare, dovediți că nu ați avut-o de la început, dar dacă sunteți un copil al lui Dumnezeu, în Evrei scrie că „Închinătorul odată curățit nu mai are cunoștința păcatului.” Acesta este adevărul. Astfel, nu puteți fi creștin și să aveți

Duhul Sfânt, iar apoi să trăiți ca lumea, pentru că „Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.” (1Ioan 2.15). În cazul acesta, dovediți că ascultați un sunet nesigur de pe undeva; dovediți că diavolul v-a apucat și v-a umplut. Dar dacă vă cercetați viața prin Cuvântul lui Dumnezeu și El vă arată că trăiți chiar în paginile Bibliei, atunci aveți asigurarea și nu mai există nimic de care să vă temeți.

Aveți siguranța că Dumnezeu va face tot ce a făgăduit. Vă provoc pe toți să luați această asigurare! Luați-o, umblați cu Cuvântul și veți vedea ce se va întâmpla! Frate, El va aduce la împlinire tot ce a făgăduit! Da, El va împlini tot ce a făgăduit.

Au trecut aproape cincisprezece ani de când lucrez aici și în jurul lumii și ceea ce s-a spus nu a fost niciodată greșit. De ce? Pentru că am stat numai pe făgăduința lui Dumnezeu și am știut că acesta este adevărul. Să nu credeți că vreau să spun că este ceva din marea mea înțelepciune, pentru că nu este; ci Cel care a descoperit tainele ascunse ale inimilor oamenilor este chiar Cel care mi-a arătat aceste lucruri din Scriptură. Îmi amintesc că atunci când am început să predic, cu treizeci de ani în urmă, a trebuit să-mi pun prietena să stea și să-mi citească Biblia. Aveam atât de puțină școală, încât nu o puteam citi. Soră Wilson, ar trebui să-ți amintești timpul când îmi citea Hope din Biblie. Ea citea versetele, iar eu spuneam: „Ați auzit ce scrie! Tot ce vă pot spune este să faceți întocmai cum scrie acolo.” Și toți cei care au făcut așa, au pășit corect. Desigur.

Ea citea: „Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Său Fiu,” iar eu spuneam: „Câți cred aceasta? Citește mai departe dragă.”

„...pentru ca oricine crede în El, să aibă viața veșnică.”

„Câți cred? Ați auzit cum a citit?” Eu nu puteam citi.

Așadar, eu nu am putut învăța aceste lucruri la vreo școală, dar, oh, îmi place școala la care m-a dus El, într-o peșteră, departe de lume și cu mâinile ridicate

spre Dumnezeu zi de zi, până când venea Duhul Sfânt cu dulceața Sa, începea să Se descopere și spunea: „Aceasta este așa și aceasta este așa.” Și niciodată, nimeni nu a fost în stare să stea împotriva și să contrazică această învățătură. Indiferent cât de mult fanatism a cutreierat țara, Dumnezeu a ținut Mesajul curat și l-a răspândit aici și în jurul lumii. Aleluia! Fraților, noi suntem în timpul sfârșitului! Am ajuns la sfârșit, dar „spre seară se va arăta lumina.” (Zaharia 14.7). Aceasta este exact ce a spus El.

Acum, aceasta este Cartea descoperirii, este descoperirea lui Dumnezeu. Astfel, El ne descoperă aceste taine mari: Numele Domnului Isus în botez, faptul că nu există un iad veșnic. Voi nu veți găsi nicăieri în Biblie vreun loc în care să scrie despre existența unui iad veșnic.

Desigur, există un iad și există un iaz de foc, în care vor fi pedepsiți cei răi, dar în final ei vor fi consumați. Poate vor arde o mie de milioane de ani, dar în final vor dispărea, vor fi terminați, pentru că numai cei salvați vor avea Viața veșnică. Dacă ardeți veșnic, cum spun unii, trebuie să aveți viață veșnică. Păi și bunul simț vă spune că nu este posibil așa ceva! Câți știu că dacă aveți Viața veșnică sunteți salvați? Ei bine, și dacă ardeți veșnic, n-ar trebui să aveți Viața veșnică? Vedeți? Așa ceva nici nu are sens!

Dar siguranța? „Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte.

Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.” (Romani 8.29-30). Și tot Pavel spune în capitolul unu din Efeseni, că Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim înfiați ca fii ai Săi, în Hristos Isus.

În ce-l privește pe Ioan, el ne spune aici, în Apocalipsa, că vrăjmașul nostru, vrăjmașul religios, va intra printre oameni, va ridica organizații, culte și altele și va

Încerca să-i înșele, dacă este cu putință, chiar și pe cei aleși. El nu va reuși să-i amăgească pe cei aleși, dar îi va înșela pe toți aceia ale căror nume nu au fost scrise în Cartea Vieții Mielului de la întemeierea lumii.

Când au fost scrise numele voastre în Cartea Vieții Mielului? Înainte de întemeierea lumii. Când a fost junghiat Hristos? Cu o mie nouă sute de ani în urmă? Nu, domnilor! Înainte de întemeierea lumii. „Mielul junghiat înainte de întemeierea lumii.”

Ce se întâmplă? Încep să se deschidă aceste Peciți care ne descoperă planul răscumpărării, adică cum a făcut El aceasta. De ce ne sunt descoperite? Pentru că am ajuns la sfârșitul timpului.

Proprietarul original înmânează Cartea pecetluită cu șapte Peciți a Răscumpărării, Răscumpărătorului nostru înrudit. Când această Carte a fost pierdută de Adam, în Eden, s-a dus înapoi la Proprietarul ei original. Dar a existat un pervertitor, un intrus, iar acela este Satan. Acest Pământ nu-i aparține lui, ci lui Dumnezeu, dar el a intrat și a pervertit totul. Oamenilor, aș putea spune chiar acum ceva, dar prefer să tac.

Această Carte este titlul proprietății noastre și este pecetluită cu șapte Peciți. Așteptați până vom intra în aceste Peciți! El rupe Pecițile, le descoperă și ne dă moștenirea, nouă, poporului Său. Ne dă moștenirea pe care a moștenit-o prin faptul că a devenit Răscumpărătorul înrudit. Vedeți, în loc să o țină pentru Sine, El o dă din nou oamenilor. Aceasta este dragostea Lui pentru noi. Oh, da!

Intrusul Satan este acum la final. El nu vrea să renunțe imediat și luptă pentru aceasta, dar în final va fi pus în fața unei demonstrații de putere, iar atunci va fi aruncat în iazul de foc. Corect

Ați știut că Isus are patru titluri de Fiu în Evanghelii? Unul din ele este Fiul lui

David; altul este Fiul lui Avraam; altul, Fiul omului și altul, Fiul lui Dumnezeu.

Fiți atenți! Când Răscumpărătorul nostru înrudit a devenit Isus Hristos, El a devenit Fiul lui David, care este un Moștenitor al tronului. Glorie! Ca Fiu al lui David, El moștenește tronul împărătesc. Noi știm că Dumnezeu i-a făgăduit lui David că nu-i va lăsa tronul fără o Sămânță, iar Hristos este Fiul lui David. El este Răscumpărătorul înrudit, iar acum pregătește un loc în care va domni împreună cu noi.

Ca Fiu al lui David El este Moștenitorul tronului. Ca Fiu al lui Avraam, El este Moștenitorul acordului împărătesc, al Palestinei și a tot ce este în ea; El este Sămânța împărătească a lui Avraam, un Fiu al lui Avraam.

Ca fiu al omului, ce a pierdut omul? Pământul. Astfel, ca Fiu al omului, El este Moștenitor a tot ce este pe Pământ. Și fiind Moștenitorul Pământului, El ni-l dă înapoi așa cum era.

Ca Fiu al lui Dumnezeu, El posedă toate lucrurile. Deci,

ca Fiu al lui David, El este Moștenitorul tronului; ca Fiu al lui Avraam, El este Moștenitorul acordului împărătesc; ca Fiu al omului, El este Moștenitorul Pământului și ca Fiu al lui Dumnezeu, El este Moștenitorul tuturor lucrurilor din cer și de pe pământ. Oh, Doamne! Acesta-i Răscumpărătorul nostru, Răscumpărătorul nostru Înrudit.

Fiți atenți! Oh, aceasta îmi face bine, mă satură cu adevărat! Lăsați-vă pentru câteva minute inimile libere spre Dumnezeu și fiți atenți!

Satan este un intrus și nu posedă nimic de drept. De două mii de ani el se ceartă cu privire la acest drept: dacă îi aparține lui sau Altcuiva, dar Hristos a venit ca

Răscumpărător înrudit și a răscumpărat totul pentru noi. Totuși, Satan stăpânește încă pământul, dar când se termină această luptă mare, va fi aruncat în iazul de foc. Atunci se va termina cu el și cu cei care i se închină, dar moștenitorii salvării vor veni cu Hristos.

Amintiți-vă că în Vechiul Testament scrie că dacă un om își pierde moștenirea și un intrus venea pe pământul lui, nu îl putea lua definitiv de la stăpânul de drept, ci doar pentru cincizeci de ani, fiindcă o dată la cincizeci de ani era Anul jubiliar sau Anul de veselie. Astfel, când începea Anul jubiliar, totul se întorcea la începutul lor original. Pământurile erau date înapoi la stăpânii lor de drept, iar cei care se aflau în robie erau eliberați. Dacă un om săpa pe câmp și auzea sunetul trâmbiței, arunca sapa și spunea: „Mă întorc la familia mea, pentru că nu mai sunt sclav!” Înțelegeți? El primea totul înapoi. Dacă terenul lui era ocupat de un intrus, acela trebuia să plece de acolo. De ce trebuia să plece? Pentru că terenul revenea la proprietarul său original. Aleluia!

Într-una din aceste zile, împărățiile acestei lumi vor cădea și vor veni înapoi la proprietarii lor de drept. Amin.

După ce Hristos a fost adus ca Jertfă pe altar și a înviat, au trecut patruzeci de zile până la înălțare. În acest timp, gruparea lui Satan a răspândit zvonul că de fapt El nu a înviat, ci „Ucenicii Lui au venit noaptea, pe când dormeam noi, și l-au furat.” (Matei 28.13). Cred că ați citit aceasta în Biblie. Vedeți? I-au plătit pe soldați să spună că ucenicii au venit noaptea și l-au furat, așa că toți au devenit sceptici și îndoielnici cu privire la ceea ce s-a întâmplat. „Ei bine, poate într-adevăr trebuie să aparții la organizația cutare.”

Dar în ziua Cincizecimii, când Proprietarul de drept a coborât peste cei prezenți, a arătat că nu este vorba de nici o organizație, ci este vorba de umplerea cu Duhul Sfânt, arvuna Bisericii Lui, care nu va fi controlată de nici o organizație sau de oameni, ci va fi călăuzită de puterea și dragostea lui Dumnezeu. Amin! Oh, nu vă umple de bucurie aceasta? Cine este Posesorul de drept? Dumnezeu. Unde este Actul proprietății? În mâinile Lui.

Vedeți? El nu putea s-o țină peste a cincizecia zi. Citiți în Levitic și veți vedea că în al cincizecilea an, proprietatea trebuia să revină la proprietarul ei de drept. Înțelegeți acum? Trebuia să revină în mâinile proprietarului original.

Ei bine, după aceste cincizeci de zile - o zi înseamnă un an. Răscumpărătorul înrudit a venit, iar ei l-au junghiat, l-au răstignit, dar în dimineața de Paști a înviat. Atunci a apărut disputa.

După ce l-au răstignit, vrăjmașul a făcut-o, ei au răspândit zvonul că ucenicii au venit noaptea și l-au luat trupul și l-au ascuns pe undeva, ceea ce a adus o mare îndoială printre oameni: „Ce s-a întâmplat de fapt? Ce a fost cu adevărat?”

Dar în cea de cincizecia zi totul s-a terminat; disputa nu a mai putut continua. Ce s-a întâmplat? În loc să meargă cu vechea biserică ortodoxă, rigidă și rece, Dumnezeu a trimis Duhul Sfânt înapoi, să scoată afară toți intrușii din Biserica Sa și apoi a preluat-o. Puterea Duhului Sfânt a venit peste ei și astfel Biserica a primit Arvuna salvării ei.

Fraților, nu vreau să vă jignesc, dar dacă sunteți doar niște membri ai organizației voastre catolice, metodiste, sunteți pierduți. De ce? Pentru că arvuna salvării noastre nu înseamnă atașarea la o biserică; arvuna salvării noastre nu înseamnă apartenența la o organizație, Arvuna salvării noastre este botezul Duhului Sfânt, fără nici o organizație. Amin!

Ei n-au putut s-o mai țină după a cincizecea zi, pentru că aceea era ziua Jubileului, a Cincizecimii, ziua când totul se întorcea la original; era ziua când puterea lui Dumnezeu a fost dusă înapoi la originea ei, anul jubiliar sau de veselie, când totul se întorcea la proprietarul de la început.

Acum va veni un alt An Jubiliar, noi l-am avut chiar de data aceasta. Dacă ați observat, în urmă cu vreo cincizeci de ani, a început să se reverse Duhul Sfânt

peste America. Ce se întâmplă acum? Biserica Își primește Cartea pecetluită cu șapte Peceți a lui Isus Hristos, dar nici a zecea parte dintre ei nu o pot primi.

Noi nu mai trebuie să ne enervăm, să ne certăm și să avem tensiuni între noi, pentru că suntem ascunși în Hristos; avem deja Numele Domnului Isus Hristos în botez; avem toate aceste taine mari pe care le vom aduce în cele șapte Peceți, ca să dovedim că ele au fost ascunse de ochii oamenilor. Cu ajutorul Domnului, vă voi dovedi și voi va trebui să credeți, că deși Biblia nu scrie așa ceva, până acum ei nu pot vedea decât „Tată, Fiu și Duh Sfânt.” Ei nu pot vedea că nu există un iad veșnic și nu pot vedea că există o asigurare veșnică; desigur, pentru credinciosul adevărat există peste tot batjocură, din pricina celor care dau un sunet nesigur. Din pricina acelor, oamenii spun: „Păi, prezbiterienii aceia și alții, fumează, beau și fac o mulțime de lucruri murdare, apoi spun că au asigurarea veșnică.” Vedeți? Aceasta se întâmplă ca să arunce o umbră asupra adevăratei trâmbițe și să n-o ia în seamă.

Când răsuna trâmbița, trebuia să dea un sunet clar. Astfel, când se deschid aceste Peceți, merg din Geneza până în Apocalipsa, înainte și înapoi și descoperă aceste lucruri tainice.

Mai am vreo șase pagini de notițe, dar mă gândesc că urmează un serviciu de botez.

Vă notați versetele? Când ajungeți acasă, aș vrea să citiți din Ieremia 32, începând de la versetul 6, pentru că în următoarele zece minute aș vrea să vorbim puțin despre sul. Amintiți-vă că această Carte a fost pecetluită. În vechime, scrierile nu se făceau în cărți, ca astăzi, ci pe suluri. Câți știți aceasta? Deci, Cartea era scrisă pe suluri și era pecetluită cu șapte Peceți.

Această Carte era pecetluită cu șapte Peceți. Aceasta era Biblia și ea era pecetluită cu șapte peceți. Și acum, urmăriți, cum s-a făcut aceasta.

În capitolul 32, Ieremia a profetizat că vor fi duși în robie în Babilon și că vor sta acolo timp de șaptezeci de ani. Dar deși urma să fie dus în Babilon, Domnul i-a spus să răscumpere ogorul vărului său, Hanameel, care va veni la el să-l roage să facă aceasta, fiindcă el este ruda sa cea mai apropiată. Astfel, Ieremia știa că vrăjmașul va ține acea proprietate, dar în același timp știa că Dumnezeu nu-Și va părăsi niciodată poporul, iar când se vor întoarce, el va avea partea lui de moștenire asigurată.

Astfel, Biblia spune că au scris un zapis pe care l-au pecetluit în prezența martorilor și a plătit prețul cerut.

Ați citit vreodată acolo? Bine. Deci el a luat acel act și l-a pecetluit, așa cum se pecetluiau sulurile în vechime. Un astfel de sul este unul din cele mai frumoase lucruri pe care le-am văzut vreodată.

Nu știu dacă voi reuși, dar am să încerc să vă arăt cu această bucată de hârtie, cum se rula un asemenea sul. El a luat acel zapis și l-a pecetluit în felul acesta. Acolo scria că era moștenirea lui; ce s-a întâmplat cu înaintașii lui, cum au pierdut-o cei de dinaintea lui și cum a venit el s-o răscumpere. Totul a fost scris acolo și pecetluit în felul acesta.

În felul acesta este pecetluită și Cartea lui Dumnezeu cu cele șapte Peceteți. Când este ruptă o Pecete, descoperirea vine direct în jos peste tot pe partea din spate a Cărții. De aceea, puteți lua Numele lui Isus Hristos, să Îl vedeți din Geneza până în Apocalipsa și să dovediți că nu există trinitatea „Tată, Fiu, Duh Sfânt.” Înțelegeți? Acest lucru merge peste tot în jur prin Biblie și o descoperă.

Apoi luați învățătura despre existența unui iad veșnic. Rupeți Pecetea și priviți peste tot, dar nu veți găsi nicăieri ceva despre un iad veșnic, deoarece Dumnezeu a spus încă de la început că iadul a fost creat pentru diavol și îngerii lui, pentru pedeapsa lor viitoare. Și vă întreb: dacă spuneți că iadul este veșnic, cum a putut fi creat?” Cuvântul „veșnic” înseamnă că nu a avut niciodată început și nu se poate

sfârși niciodată. Dar dacă spuneți că iadul este veșnic, înseamnă că nu a avut niciodată început, ci a existat dintotdeauna. Înseamnă că iadul a existat încă înainte de a exista păcatul, când era doar Dumnezeu. Vedeți unde ajungeți? Deci nu puteți vorbi oricum.

Astfel, descoperirea merge peste tot și urmărește desfășurarea lucrurilor, dovedind că Pecetea au ascuns Biblia de ochii celor înțelepți și pricepuți. Vedeți? Dumnezeu ni le deschide prin Duhul Sfânt și ni le descoperă chiar în jur prin Biblie. Glorie lui Dumnezeu!

Înțelegeți ce vă spun? Dacă citiți în Ieremia, veți vedea cum a pecetluit el acea carte sau act.

Când ajungem la Pecete și El ne va deschide prima Pecete, vom vedea toate aceste lucruri. Apoi, când vine timpul pentru deschiderea Peceteii a doua, el trage a doua Pecete și știți unde suntem? Chiar acum suntem aproape la a șaptea Pecete.

Când s-a deschis prima Pecete, a răsunat o trâmbiță și a căzut prima plagă. Când s-a deschis Pecetea a șasea, a căzut a șasea plagă. Este cel mai frumos lucru pe care l-ați văzut vreodată. Când vom ajunge la Pecete, îmi voi aduce o tablă și voi lua suficient timp pentru fiecare Pecete în parte, vom străbate istoria și toate lucrurile ca să le vedem întocmai cum s-au întâmplat, chiar data și orice lucru. Îl am Amin. Așa este. Iată pecețile.

După ce Ieremia a scris acel zapis, l-a pecetluit. Aici este un lucru bun pe care aș vrea să-l observați. Amintiți-vă că el trebuia să plece în robie. Dumnezeu îi descoperise și știa că toți urmau să plece departe de țară timp de șaptezeci de ani. Vă amintiți de el că a profetizat aceasta? Astfel, voia să fie sigur că actul lui de moștenire, făcut legal, se va păstra bine. Și ce a făcut ca să nu putrezească sau să ruginască? L-a pus într-un vas de pământ și l-a ascuns deoparte, până când aveau să treacă cei șaptezeci de ani.

Glorie lui Dumnezeu! Nădăduiesc că ați reținut-o. Vedeți ce a făcut Dumnezeu? El nu a descoperit aceste lucruri celor înțelepți și pricepuți, ci le-a pus într-un Vas de pământ; El Și-a creat propriul Fiu, pe Hristos Isus, iar în aceste zile din urmă, deschide Pecețile și le arată Bisericii Sale. Vedeți? Le-a ținut într-un Vas de pământ ca să nu putrezească sau ruginească. Aleluia! (Fratele Branham și adunarea se bucură). Oh, știu că vă gândiți că sunt un holly-roller și poate sunt. Vedeți? Cartea a fost ținută înfășurată într-un Vas de pământ, care în dimineața de Paști a rupt pecețile morții și a ieșit biruitor pentru că nu Îl mai puteau ține. El a rupt Pecețile morții și ne-a dovedit în aceste zile din urmă că este viu în Biserica Sa; El este Același ieri, azi și în veci. El a ascuns toate aceste lucruri de seminare și de organizații, dar le descoperă în aceste zile din urmă în mijlocul poporului Său.

Pentru aceasta, Dumnezeu ia pe cineva din care poate scoate lumea și lucrurile ei, religia lumii și toate celelalte lucruri, și se descoperă și deschide El Însuși aceste Peceți, pentru Biserică. Aleluia! Oh, nu Îl iubiți? (Amin). Doamne, Doamne, Doamne! (Amin).

Planul salvării noastre Se descoperă în aceste zile din urmă, în Isus Hristos. Cum face El aceasta? Prin deschiderea Peceții. Până astăzi nu s-a auzit niciodată despre sămânța lui Avraam din aceste zile din urmă, nici de trecerea prin neprihănire, sfințire și botezul cu Duhul Sfânt, nici despre faptul că acel Înger trebuia să vină din nou în aceste zile din urmă, să stea cu spatele spre adunare și să descopere gândurile oamenilor exact cum s-a întâmplat în zilele lui Avraam, când a descoperit ce gândea Sara în inima ei; nici despre credința lui Avraam și Numele Domnului Isus.

Este ceva despre care aș vrea să vă vorbesc foarte repede. Există șapte Peceți. În planul de răscumpărare al lui Dumnezeu, numărul șapte se repetă de cinci ori. Cinci este numărul harului, știți aceasta? J-e-s-u-s, în românește Isus. F-a-i-t-h, în românește credință. Cinci este numărul harului, șase este ziua omului și șapte este ziua răscumpărării.

Fiți atenți! În marele Plan de răscumpărare există șapte etape, sau șapte Peceți. Ce

există? Șapte Peceti ale răscumpărării, șapte Duhuri ale lui Dumnezeu. Să citim puțin din Apocalipsa 5 începând de la versetul 6:

„Și în mijlocul tronului și acelor patru făpturi vii, și între bătrâni, am văzut stând în picioare un Miel. Părea junghiat și avea șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu trimise în tot pământul.” Ce sunt cele șapte Duhuri? Duhul lui Dumnezeu în cei șapte trimiși sau mesageri ai Bisericii: Pavel, Columba, Martin, Irineu, Luther, Wesley și Ilie. Vedeți? Cele șapte Duhuri sunt Duhul Sfânt care a adus cele șapte mesaje pentru cei șapte mesageri ai Bisericii.

Șapte Peceti, șapte Duhuri, șapte Îngeri, șapte coarne, șapte ochi, șapte stele și șapte Biserici. „Șapte” este „desăvârșirea”, iar „cinci” este „harul.” Harul lui Dumnezeu pentru cele șapte epoci ale Bisericii, și peste cei șapte mesageri-oameni ai Săi. Cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte Peceti ale răscumpărării (în care suntem chiar acum); cele șapte coarne simbolizează cele șapte epoci, pentru că „un corn” este „o împărăție.” Vă amintiți fiara cu coarne din Daniel? Vedeți? Cornul simbolizează o împărăție, iar cele șapte coarne simbolizează cele șapte epoci. Amintiți-vă că Isus a spus că „unii au adormit în prima strajă epocă; alții au adormit în straja a doua, a doua epocă; și așa mai departe, până la straja a șaptea. În straja a șaptea vine Mirele și atunci toți s-au trezit.” Vă amintiți aceasta?

Cele șapte coarne sunt cele șapte epoci ale Bisericii sau cele șapte perioade de timp alocate trupului credincioșilor. Oh, este atât de desăvârșit! Cartea, epocile, cum s-a realizat răscumpărarea, totul este chiar aici.

Pecetea a șaptea este ultima dintre Peceti. Ele sunt deschise în Apocalipsa 10; acolo a fost un Înger puternic, Hristos, care coboară și pune un picior pe pământ și un picior pe mare, ridică mâna spre cer și spune: „Timpul s-a încheiat, nu mai este nici o zăbavă! Totul s-a sfârșit! Nu va mai fi timp!”

Biblia spune că taina lui Dumnezeu se va sfârși atunci când acest înger va suna din

trâmbița lui: cine este Dumnezeu și cum S-a manifestat El; descoperirea despre Cine a fost Fiul lui Dumnezeu; faptul că El era Dumnezeu Însuși arătat în trup de carne. Înțelegeți? Toate aceste lucruri trebuie clarificate înainte ca Îngerul acela puternic să-și pună picioarele pe pământ și pe mare și să jure că nu va mai fi timp. Noi suntem chiar în fața acestui eveniment. O puteți vedea?

Când El stă cu picioarele pe pământ și pe mare, în Apocalipsa 10, timpul s-a terminat, răscumpărarea s-a încheiat și El vine ca Leu. Atunci, El a fost Mielul, dar acum vine ca Leul din seminția lui Iuda.

Acum să citim repede versetul 8 din Apocalipsa 5 și să mergem mai departe: „Când a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat la pământ înaintea Mielului, având fiecare câte o lăută și potire de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților.”

Acesta este timpul când totul trebuie să I se închine. Fiți atenți să nu pierdeți aceasta! Când toate tainele epocii Bisericii s-au încheiat și tainele planului de răscumpărare, cele șapte Peceți, au fost deschise, este timpul ca tot ce este în cer și pe pământ să se închine lui Dumnezeu. Priviți ce se va întâmpla în continuare:

„Și cântau o cântare nouă și ziceau: „Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile.” Vedeți? Bătrânii, făpturile, toți au căzut la pământ înaintea Lui, fiindcă totul s-a încheiat. Acum este timpul pentru închinare. Înțelegeți?

„Și cântau o cântare nouă și ziceau: „Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam.

Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăți pe pământ!” (Vedeți, cum strigă și Îl laudă sufletele acelea răscumpărate?).

M-am uitat, și, împrejurul scaunului de domnie, în jurul făpturilor vii și în jurul bătrânilor, am auzit glasul multor îngerii. Numărul lor era de zece mii de ori zece mii și mii de mii. (Tot ce este în cer se închină Mielului.).

Ei ziceau cu glas tare: „Vrednic este Mielul, care a fost junghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!”

Și pe toate făpturile care sunt în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare, și tot ce se află în aceste locuri, le-am auzit zicând: „A Celui ce șade pe scaunul de domnie și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!”

Cu siguranță, Ioan a trăit o cincizecime personală! El a zis: „Și pe toate făpturile care sunt în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare, și tot ce se află în aceste locuri, le-am auzit zicând: „A Celui ce șade pe scaunul de domnie și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!”

Un timp de închinare. Amin. Și cum au făcut-o? Acolo este Cuvântul Său. Voi toți ați auzit-o.

„Și cele patru făpturi vii ziceau: „Amin!” (Ai dreptate Ioane! Strigă și laudă-L cât poți de tare). Și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat la pământ și s-au închinat Celui ce este viu în vecii vecilor!”

Ce povestire frumoasă! Acum nu mai am timp, dar când voi reveni din vacanță, s-ar putea să intru în aceste lucruri. Când voi reveni, sau altădată, aș vrea să iau cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel, să vă arăt unde se leagă de Jubileul Cincizecimii și s-o readuc cu cele șapte plăgi... cele șapte peceti să le deschidem chiar aici înainte de a merge, și să arătăm că aceea este la sfârșit.

Mielul, Mesia, Prințul, ar trebui să vină în timpul celor șaptezeci de săptămâni

(aceia sunt șapte ani) care au fost profețite pentru poporul Său. El va fi îndepărtat la mijlocul celor șapte ani, adică după trei ani și jumătate, pentru că jumătate din șapte este trei ani și jumătate. Atunci se va termina cu jertfa zilnică și va fi așezată urâciunea pustirii, moscheea lui Omar, care a fost ridicată pe locul unde era Templul. Și mai sunt încă trei ani și jumătate rămași pentru Israel.

Hristos a venit și a profețit exact trei ani și jumătate și jertfa zilnică a fost îndepărtată. Este cât se poate de desăvârșit. Moscheea lui Omar a fost ridicată exact pe locul unde a fost Templul și stă acolo până în ziua de astăzi, pentru că ei vor călca Ierusalimul în picioare până când se va încheia timpul neamurilor. Biserica (Mireasa, aleșii) este ridicată, iar cei doi profeți, Moise și Ilie, se întorc la Israel, pentru ceilalți trei ani și jumătate. Când va fi adus, va fi cel mai frumos lucru!

Îi iubiți din toată inima? Înțelegeți acum ce este Cartea pecetluită cu șapte Peceti? A fost păstrată într-un Vas de pământ pentru aceste zile din urmă. Cine era acest Vas? Isus Hristos. Nimeni nu a avut-o, nimeni nu a avut-o; este numai prin El. Nu a fost nici măcar scrisă în Cuvânt, iar dacă a fost scrisă, a fost ascunsă ca să nu o găsiți. Este corect? Astfel, ceea ce este descoperit era în El, în acel Vas de pământ în care nu putea putrezi sau rugini.

El vine, o rupe pe prima și îi spune Bisericii Sale: „Vedeți? Eu sunt Același ieri, azi și în veci. Întotdeauna v-ați întrebat dacă sârmanul păcătos va arde pentru totdeauna sau va fi anihilat după un milion de ani. Iată răspunsul corect! Nu există iad veșnic! El nu a existat mai înainte, ci a fost creat de Mine ca să-i pedepsesc pe cei răi! De ce sunteți atât de sceptici cu privire la Sămânța împărătească a lui Avraam și cu celelalte lucruri?” Vedeți? Aceste lucruri țin doar până când intrați în descoperirea lui Dumnezeu, pentru că Pecetele aduc toate aceste lucruri la lumină, iar când se întâmplă aceasta, nu mai puteți ieși din această Carte.

Voi spuneți: „Bine, dar Pecetea a însemnat altceva, frate Branham!” Așteptați o clipă. Trebuie să se compare cu Cartea, pentru că a fost pecetluită pe partea din spatele ei, ca s-o descopere. Este ca în cazul cărții pecetluite de Ieremia. Voi

spuneți că s-a întâmplat cutare și cutare lucru, dar trageți-o înapoi și veți vedea. Rupeți-o și uitați-vă, fiindcă acolo scrie tot ce s-a întâmplat. Înțelegeți? La fel este și cu această Carte pecetluită: totul este scris pe partea din spate a ei.

Voi ziceți: „Ei bine, eu nu pot înțelege de ce unii au spus: „Tată, Fiu, Duh Sfânt,” în timp ce alții au zis: „În Numele lui Isus Hristos.”

Acest adevăr a fost ascuns în toți acești ani, dar acum, când se derulează Pecetea, vedem că există un singur Dumnezeu și că nu au existat niciodată mai mulți. Înțelegeți? Într-adevăr, în Matei 28.19 scrie: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,” dar „Tată” nu este un nume, „Fiu” nu este un nume și „Duh Sfânt” nu este un nume. Atunci cum îi veți boteza pe oameni? În care Nume îi veți boteza, dacă niciunul dintre acestea nu este un nume? Înseamnă că dacă o faceți în „Tată, Fiu, Duh Sfânt,” nu îi botezați în nici un Nume. Puteți înțelege?

Înseamnă că trebuie să ne întoarcem înapoi. Pur și simplu derulăm sulul înapoi până ajungem la Matei 1.18 și ce scrie acolo?

„Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și, înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt. (Vedeți? Ea nu a fost însărcinată de la Dumnezeul Tatăl, ci de la Duhul Sfânt. Iuhh!).

Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit și nu voia s-o facă de rușine înaintea lumii; de aceea și-a pus de gând s-o lase pe ascuns.

Dar, pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului și i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce S-a zămislit în ea este de la (Dumnezeul Tatăl?)... Duhul Sfânt.”

Am crezut că Dumnezeu Tatăl era Tatăl lui Isus. Vorbesc așa pentru botezul care urmează. Vedeți? M-am gândit că Dumnezeu era Tatăl Lui. Problema este că dacă Dumnezeu și Duhul Sfânt nu sunt unul și același Dumnezeu, înseamnă că Isus a avut doi tați, ori aceasta ar însemna că Biblia se contrazice. Ce fel de Dumnezeu am avea atunci?

„Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinescă ce vestise Domnul prin prorocul care zice:

„Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un Fiu, și-l vor pune numele Emanuel” care, tălmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi.” (v. 18-23).

Vedeți? Când El a rupt Pecetea, am fost duși în Matei capitolul unu, ca să vedem că acest Nume este Isus Hristos și că este exact ce a spus și Petru în ziua Cincizecimii. Și nu doar Petru, ci toți ceilalți apostoli.

Desigur, grupul acela de romani păgâni au pășit în față și au spus: „Oh, nu! Noi avem trei dumnezei, trebuie să fie trei.” Bineînțeles, pentru că ei au o mulțime de dumnezei și de sfinți. O au pe sfânta Maria, pe Cecilia, pe Marcu și mulți, mulți alții. Cred că în orașul Mexico au peste cinci sute de asemenea sfinți. De exemplu, o femeie a fost ucisă de amantul ei. Ei s-au bătut din cauza ei și cumva au ucis-o. Dar știți ce au făcut după aceea? Au făcut-o sfântă și astfel, oamenii se căiesc în fața ei. Vedeți? Și câte și mai câte, dar totul este doar spiritism.

Dar protestanții? Mai nou, biserica protestantă vine cu ceea ce catolicii numesc „Crezul apostolic.” „Cred într-un singur Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului... și într-una sfântă, sobornicească și apostolică biserică... și în mijlocirea sfinților, comuniunea sfinților...”

Protestanții spun aceasta ca un jurământ lui Dumnezeu, fiindcă ei cred în împărtășirea sfinților. Dar acesta este spiritism. Totuși, merg înainte cu aceasta

pentru că așa spune biserica, fără să-și dea seama că prin aceasta sunt duși departe de Dumnezeu, în întuneric. Și nu le puteți spune nimic, pentru că pur și simplu nu pot vedea. Oh, Dumnezeule, cât sunt de bucuroși să știu ceea ce știu!

Aș vrea să vă întreb ceva. Printre noi sunt cel puțin douăzeci de oameni care s-au făcut vinovați de faptul că s-au gândit că eu aș fi Isus Hristos. Cum au putut face aceasta? Eu m-am dus și am vorbit cu ei, iar Dumnezeu mi-a spus că este de fapt un duh rău. Eu am vorbit cu oamenii aceia și ei m-au crezut. Le-am zis:

„Mă credeți dacă vă spun că nu sunt El?” Apoi ne-am dus la Cuvânt și ei au început să înțeleagă, așa că au zis: „Ei bine, dacă nu te-am crede, nu te-am asculta deloc!” Ei erau sinceri, dar se gândiseră că aveau dreptate în ceea ce gândeau despre mine. Așa se întâmplă când sunteți prinși de un asemenea duh: îl credeți în tot ce vă spune. Nu contează ce spune altcineva, voi credeți acel duh. Nu contează cât de mult vă spune Cuvântul că sunteți greșiți, voi credeți acel lucru oricum. Dacă ziceți: „Nu contează ce ziceți voi, noi vom continua cu aceasta!” dovediți că sunteți purtați de un duh greșit.

Dacă mă întrebați: „Ei bine, tu ce spui despre tine însuși, frate Branham?”

Eu sunt gata să ascult întotdeauna când cineva vrea să-mi arate ce este bine și ce este rău, dar trebuie s-o facă din Cuvânt. Ați înțeles?

În felul acesta vin și Pecețile, și dacă este așa, nu trebuie să vă îngrijorați niciodată. Dacă aceea este o Pecete, se va derula singură din Geneza până în Apocalipsa. Așa este. Îl iubiți?

Îl iubesc, Îl iubesc,

Că-ntâi El m-a iubit

Și a câștigat salvarea mea,

Pe lemnul Calvarului.

Să ne plecăm capetele. (Fratele Branham fredonează: „Îl iubesc!”). Câți dintre cei prezenți aici, nu Îl cunoașteți ca Salvatorul vostru personal și doriți să-L primiți în inimile voastre? Eu cred în chemarea la altar; este un lucru bun, deși în Biblie ei nu au mers niciodată la altar ca să fie salvați, ci au crezut doar în inimile lor și l-au acceptat. Câți dintre voi doresc să vină așa cum spune Biblia? „Toți cei ce au crezut, au fost botezați.” Câți cred și doresc să mărturisească public că au fost greșiți în căile lor, dar Îl acceptă pe Isus Hristos ca Salvator personal? Ridicați mâinile, plecați-vă capetele și spuneți: „Eu...”

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe cei din spate. „Crede numai.” Dumnezeu să-l binecuvânteze și pe bărbatul acela din spate. Amintiți-vă că mărturisirea pe care trebuie s-o faceți este în inima voastră: „Doamne, știu că suntem la sfârșitul timpului și că sunt terminat.”

Zilele trecute am discutat cu un prieten de aici din oraș, cu doctorul Sam Adair. Eram în birou și i-am zis:

„Sam, cred că am gaze.”

„De unde știi că ai gaze? În jurul inimii?”

„Da.”

„Poate este vreo boală de inimă,” a zis el.

„De unde știi?”

„Păi, dă-mi voie să te examinez puțin.”

După ce m-a consultat, mi-a zis: „Nu ai nici o problemă la inimă.”

„Sam, de oriunde ar veni...” Eu am cincizeci și doi de ani, iar Sam este puțin mai în vârstă decât mine. „Sam, în cei treizeci și doi de ani de slujbă, am încercat să-i aduc pe oameni la credința în Isus Hristos, pe care Îl iubesc și pentru care am lucrat în tot acest timp. Acesta este motivul pentru care, pentru mine nu contează când va veni clipa aceea. Oricând ar fi, sunt gata să plec acasă.”

„Billy, știi care este cel mai mare lucru pe care l-am realizat vreodată? Să pot face ceva pentru cineva.”

„Așa-i. Aceasta este adevărata viață: să trăiești pentru alții.”

Prietene, dacă ai avea o moștenire în lumea aceasta, este ceva trecător, dar noi am primit o moștenire veșnică, netrecătoare. Fiul risipitor și-a cerut partea de moștenire, a luat-o și a plecat, dar când s-a întors nu mai avea nimic; pierduse totul. Dar Împărăția lui Dumnezeu nu este așa; noi am primit o moștenire nepieritoare. Vreți s-o primiți și voi? Cred că au ridicat mâna vreo cincisprezece păcătoși, care doresc să-și primească moștenirea în dimineața aceasta. Mai este cineva, înainte de a ne ruga? Să cântăm foarte încet:

Îl iubesc, Îl iubesc, (Hotărâți-vă chiar acum, fiindcă este momentul s-o faceți)

Că-ntâi El m-a iubit

Și a câștigat salvarea mea,

Pe lemnul Calvarului

Tată ceresc, în liniștea acestui moment, aduc această audiență înaintea Ta. Am încercat să le aduc oamenilor acest mesaj, pentru că îi iubesc și doresc să-l primească și să fie ancorați în Tine. Aș vrea să înțeleagă că toate aceste lucrări care s-au făcut în ultimii câțiva ani, nu au fost la întâmplare, ci ai fost Tu, Doamne. Tu ești Cel care ai descoperit aceste lucruri și simțim, o, Dumnezeule, că înaintea noastră stă un mare jubileu!

Te rog pentru cei care au ridicat mâinile și știu că sunt greșiți, Doamne. Poate că unii dintre ei au moștenit bani de la cineva, dar ce au rezolvat cu aceasta? La puțin timp s-au dus, pentru că sunt o moștenire trecătoare, iar dacă vor continua cu lucrurile acestei lumi, toate sunt trecătoare. Dar noi avem o moștenire veșnică și aceasta este salvarea, răscumpărarea, întoarcerea în Edenul pierdut. Gândiți-vă la aceasta! Doamne, cine n-ar vrea să meargă înapoi și să trăiască în grădina în care au trăit Adam și Eva, unde avem hrana asigurată în fiecare zi, unde putem vorbi în fiecare dimineață cu Tatăl nostru și suntem călăuziți de Lumina prezenței Lui la fiecare pas? Acolo unde leul și lupul pasc împreună, iar boul stă alături de ei. Acum, leul îl ucide pe bou și îl mănâncă, dar când vom ajunge acolo nu va mai fi așa. Acolo nu va mai fi suferință și nu va mai fi moarte și ne vom întâlni cu copiii noștri și cu toți cei dragi. Oh, ce zi, Dumnezeule! Orice am avea pe acest pământ, într-o zi se va termina, dar ceea ce ne așteaptă Acolo, nu se va sfârși niciodată.

Doamne, poate nu voi mai vorbi niciodată, pe acest pământ, cu oamenii care tocmai au ridicat mâinile, de aceea Te rog, să îngădui să-i întâlnesc acolo, pe Cărare. Poate atunci vor spune ceva de felul:

„Frate Branham, îți amintești că înainte de a se întâmpla acest lucru mareț, într-o dimineață ai vorbit despre deschiderea Peceților care au fost ținute în Vasul de pământ? În dimineața aceea, eu am ridicat mâna și El a venit în vasul meu

pământesc.”

„Oh, sunt foarte fericit că ai fost acolo, pentru că acum vom avea părtășie prin toate veacurile!”

Binecuvântează-i, Tată, pentru că sunt ai Tăi. Spun aceasta, pentru că Tu ai zis: „Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.

Și: „Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.” (Ioan 6.44,37). Îți suntem plini de recunoștință pentru aceasta și Te rog să-i ajuți să vină să ia arvuna moștenirii lor și nu doar să adere la o biserică, fiindcă arvuna nu este atașarea la o biserică, ci este nașterea din nou, primirea Duhului Sfânt, ca să placă Tatălui. Încredințez totul în mâinile Tale, în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Te rog, Doamne, și pentru batistele acestea și Te rog să-i binecuvântezi pe toți cei aflați în probleme, pe toți cei care sunt aici și pe femeia aceasta sărmană care stă în acel cărucior.

Doamne, cred că ei nu vor uita Cuvântul Tău care în dimineața aceasta a pătruns adânc și S-a înrădăcinat în inimile lor, așa încât atunci când vor mai auzi aceste lucruri, se vor gândi la Pecețile care sunt pe punctul să fie deschise. Ajută-ne să știm că aceste Peceți sunt „Așa vorbește Domnul,” și că Tu ești Cel care le desfășori înaintea noastră.

Te rog să-i vindeci pe toți cei bolnavi și suferinzi. Dăruiește-ne aceasta, Doamne, în timp ce Duhul Tău este prezent printre noi, fiindcă dacă poți salva un păcătos, poți vindeca și un bolnav de aici. Ajută-ne, Doamne, și vindecă-i pe toți cei care sunt reprezentați de aceste batiste, fiindcă Ți-i încredințăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Cred că este cineva care vrea să-și încredințeze copilașul Domnului. Nu, nu trebuie să fie mic! Haideți! Să vină câțiva dintre bătrâni și să stea alături de mine. Ce vârstă are? Doi ani și jumătate? Cum se numește? Scott. Micuțul Scott Ford, de patru ani și jumătate, vrea să fie dedicat în această dimineață Domnului și Salvatorului nostru Isus Hristos. Mama lui îl aduce înăuntru. Vino, frate.

- Amin -